

A bajai erdőgazdaság nagyüzemi csemetekertjeiről megállapítják, hogy mintaszerűen vannak berendezve (talajművelőgépek, gépi öntözés stb.). A 140-féle nyár-klón fejlődése a kísérleti parcellákban megfigyelhető. Felvetik a nyárfarák leküzdésének problémáját és a fűznesesítést.

Ugyanitt megemlítik, hogy az erdőgazdaság 1950 tavaszán olyan különleges erdő-sítésekét végzett, amelyekben *Populus euroamericana* cv. *serotina* nyárt 2, 4, 6 és 8 méter négyzetes hálózatban *Acer platanoides* és *Fraxinus americana* fajtavál egyítve ültettek, s vizsgálják a kölcsönös hatásukat, — főleg a sűrűség hatását — a növekedésre és a fatömeggyarapodásra.

Kiválóan tartják a legjobb dunamenti termőhelyeken látott tölgy, kóris, szil, fekete dió és „nemesnyár“ (*Populus marilandica*) állományokat. Különös tetszést aratott a tanulmányi út jugoszláv résztvevői között az úszó munkásszállás (tanya-hajó), amely a korszerű szociális gondoskodás (élelmezés, elszállásolás, fürdő stb.) legmagasabb fokát jelenti.

Hangot adnak a beszámolójukban annak a benyomásnak is, hogy nálunk az alacsony erdősültség és a magas faimport miatt a fát és az erdőt nagyon megbecsülik, az erdőművelésre általában igen nagy gondot fordítanak, ezért az erdőgazdálkodás belterjes, s ilyen vonatkozásban Magyarországon a külföldi részére sok a látni és tanulnivaló.

Ezt a látogatást a magyar erdész szakemberek is csak kezdetnek tekintik és remélik, hogy a jövőben több hasonló látogatással és tapasztalatcserével megvalósítható lesz az a szorosabb együttműködés és egymás szakmai megsegítése, amit a kapcsolatok felvételekor célul tűztek ki.

Abonyi István

Erdőgazdasági igazgatók az erdészetek önállóságáról

Lapunk múlt év decemberi számában közöltük az erdészetvezetők nyilatkozatait az erdészetek önállóságának fokozása tárgyában. Most a szerkesztőbizottság nyilvánosságra hozza az erdőgazdaságok igazgatóinak ugyanebben a tárgyban elfoglalt álláspontját.

Végyári Jenő, Esztergom. Átolvasva az erdészetvezetőknek az erdészetek fokozottabb önállóságára vonatkozó megállapításait, elsősorban az lep meg nagyon, hogy a vélemények mennyire különböznek. Egyik szerint adva van az erdészeti önállóság, a másik szerint nincs megfelelő önállóság. A legjobban azonban *Müller Géza* elvtárs hozzászólása ragadott meg: „Külön probléma az erdészetek önállóságán belül az erdész-kerületek vezetésében szükséges egyéni felelősség és politikai, szakmai rátermettség.“ Annyival szeretném kiegészíteni, hogy ez vonatkozik az erdészetvezetőkre is. Erdőgazdaságunkban igyekszünk minél több önállóságot biztosítani az erdészetek részére. Mielőtt az erdőgazdaság fejlesztési tervét összeállította, minden erdészetvezetővel áthasznált, sőt írásban is kérte annak beadását. Minden egyes gazdasági tervkészítésnél az erdészetek saját maguk állítják össze terveiket — vágásterület besorolás, erdőművelési feladatok, favágatási terv, magas-mélyépítés, tatarozás és általában minden elvégzendő munkára kikérjük a véleményüket. Ezek alapján állítja össze az erdőgazdaság az éves tervdokumentációját. Átruháztam fegyelmi jogkörömet utólagos jóváhagyással. A múlt gazdasági évben megkapták ágazatonként a pénzügyi keretszámokat is. Szabadon gazdálkodhattak, maguk állapíthatták meg munkahelyenként az egységre vonatkozó pénzfelhasználást. Az erdőgazdaság csak ellenőrzött, hogy a keretszámokat túl ne lépjék. Áthelyezéseknél, felvételnél minden esetben kikérjük az erdészetvezetők véleményét, sok esetben az ő ajánlásaik alapján vesz fel az erdőgazdaság alkalmazottat. Persze vannak esetek, amikor fontos, hogy az erdőgazdaság beleszóljon a személyek — főleg a műszaki állománybeliek — sorába. Nagyon sok igazolást tudnék még felsorolni az erdészetek önállóságára, de ne sértődjön meg senki — sok embernek még ma is mankó kell. Nem tud élni azzal, amit kapott. Mi ennek az oka? Nem képezi magát, nem olvas, nem törődik a holnappal, nem ismeri a szocialista társadalom követelményeit. Egy sereg emberben még él a múlt csökevénye. — Az egyik elvtárs azt írja: idő van, nincs korlátozás, csak jól kell kihasználni. Ez az igazság. Teljes ember legyen mindenki a munkahelyén, törődjön a jövővel, tervezzen, gondolkozzon, ne szakadjon el a fejlődéstől és szokjanak le egyszer az erdészek arról, hogy tűz mellől dirigáljanak. A jó gazda igyekezetével végezzék a munkájukat, használják ki ők is jól ezt a 8—10 órát. A bányásznak, vagy egyéb ipari dolgozóknak a műszakot ki kell dolgozni, a favágónak

is, ha keresni akar. De ugyanígy nekünk is. Higgyék el nekem, aki 25 éve dolgozom mint erdész, van még egy kis szabad kapacitás minden erdésznel. Vannak torlódások, amire az esték is rámennek, de általában nézve az ellenkezője áll.

Nem értek egyet azzal, hogy mindent tegyünk az erdészetek kezébe. Egyes munkatársak önmagukkal vannak ellenjében. Az volt a törekvés, hogy a műszaki személynél csökkentsük az adminisztrációt, hogy a szakdolgozók tudjanak foglalkozni. Most megint adminisztrálni akarnak egyesek. Van aki visszakerül az erdésznek a bérjegyzékelést stb. Helyes volna az, ha valóban minden erdész maga végezné el a bérjegyzékelést; de hogy van ez a gyakorlatban? Akinek a szakmai és elméleti képessége megvan, az ma is bérjegyzékel. Aki erre képtelen, annak a múltban is más csinálta az összes adminisztrációs munkáját. Sajnos még nem hevertük ki a kapitalista társadalom bűnét, nem rendelkezünk annyi szakkáderrel, hogy minden helyre a megfelelő, minden tekintetben jól képzett szakember kerüljön, olyan akit a hivatászeretet hozott erre a pályára. A magyar erdészet felépítési formája véleményem szerint ma kiváló. Ha lesz elegendő szakkáderünk, szeretem abban az irányban kell fejlődnie, hogy nagyobb kerületeket alakítsunk igen jó kerületvezető erdészekkel és ezek mellett beosztott erdészekkel. Helytelennek tartom szakelődökkel túltölteni az erdészeteket. Kettő, esetleg három elég.

Egyetértek azzal, hogy a gépeket ki kell helyezni az erdészetekhez. Érezte magának. Központi javítóműhelyt. Kapja meg minden erdészet ágazonként a pénzügyi tervet (ahol eddig nem tették), legyen könnyen áttekinthető, egyszerű, minden költséget magában foglaló önelszámolás, kapja meg minden erdészet a karbantartási hitelét, irányítsa a központ segítségével a beruházásokat és felújításokat. Van mit csinálni, csak szeretni kell a munkakörünket; találjuk meg az önállóságunkat, éljünk vele. Ne az erdőgazdaság dolgozójának kelljen felhívni a figyelmet arra, hogy piszkosak a szerszámok, az úton áll a víz, a háztetőn húzzák le a cserepet, mert beázik a ház, ha esik az eső, csónakkal, vagy gólya-lábakkal lehet csak közlekedni az erdészet udvarán, mert a vízleeresztő árok tele van iszappal stb. stb.

Szekeres Gyula, Zalaegerszeg. Az erdészetvezetők nyilatkozatát áttanulmányozva, arra a szomorú megállapításra jutottam, hogy egyes erdőgazdaságok az erdészeik fölött olyan gyámkodást tanúsítanak, ami a gúzsbakötéssel egyenlő. Sok erdészet olyan jogos panaszokkal és kívánásokkal lép föl, ami másutt már régen bevezetett gyakorlat. De hát, hogy is néz ki ez, az én házam táján, az Északzalai Állami Erdőgazdaságban? Úgy tapasztalom, hogy erdészeink önállóságban kimagaslóan az ország egyéb erdészetei felett állnak. A korábbi üzemegységeket, jelenleg pedig erdészeteket, — évről évre fokozott mértékben szakmai és egyéb önállóságra neveltük, sőt, mondatnám azt, hogy sok esetben arra *kényszerítettük*. Ma erdészeink az üzemtervek figyelembevételével és szakszempontok alapján maguk állítják össze vágásterveiket, azon később már csak annyiban lesz változtatás, amennyiben a Főigazgatóságnak népgazdaságunk esetleges kívánalmi figyelembevételével változtatnia kell. Ugyanez vonatkozik az erdőművelésre is. A két fő és egyéb melléküzemágak megtervezésébe, a tervek szakmai végrehajtásába, ezekkel kapcsolatos munkaerő és termelési eszköz gazdálkodásába, nem különben az erdészet belső munkamegosztása és szervezésébe az erdőgazdaság csak akkor szól bele, ha azt valami indító oknál fogva (pl. szakszerűtlen vagy szabálytalan munka folyik) szükségesnek látja, vagy az erdészet arra felkéri. A munkák ütemezett tervszerű végrehajtását, a munkabérek megállapítását a normatényezők figyelembevételével a munkabér keretén belül s az önköltség csökkentés szem előtt tartása mellett, az erdészetek maguk állapítják meg. A megtervezett és végrehajtott munkákhoz az erdőgazdaság a szükséges pénzügyi összeget mindenkor biztosítja. Kisebb és helyileg beszerezhető anyagok megvásárlását az erdészetek maguk végeztetik. Külső munkatorlódás esetén egyszerű megjelenés alapján kiegészítőket alkalmazhatnak rövidebb időre. Az erdészetvezető fegyelmi ügyekben a kerületvezető erdészek és irodai beosztottak kivételével fegyelmi jogkör gyakorolható. Beosztott munkatársai fegyelmi ügyében, áthelyezés, felvétel, besorolás, jutalmazás és promóválás, kitüntetés, segélyezés stb.-re javaslatot tesz, amely javaslatot az erdőgazdaság, mérlegelése alapján, majd minden esetben teljes egészében magáévá tesz. Erdészeink nem kívánnak nagyobb hatáskört és nem is kívánhatnak mint amilyen a szakszerű és lelkiismeretes munkák végrehajtásához számukra biztosítva van. Ezt ők maguk is elismerik. Szükségesnek tartom azonban továbbra is a legközvetlenebb ellenőrző és irányító szakfelügyelők és revizorok munkakörének fenntartását. Nem tartom célravezetőnek — mint azt egyes erdészetvezetők felvetették, — a pénzgazdálkodás, könyvelés mérlegszerű elkészítését az erdészetek

hatáskörébe utalni, mégpedig azért, mert ez csak az adminisztrációs létszám felduzzasztásához és az erdőgazdálkodás eredményességének káros behatására vezetne. Szükségesnek tartom azonban még a vadászatot az erdőgazdaság közvetlen irányítása alá helyezni. Adjanak meg az erdőgazdaságok az erdészeteknek minden lehetőséget a szakszerű munkák végrehajtásához és ne akarjanak apró ügyekbe is beleavatkozni. Nem szabad, hogy az erdészet úgy érezze, hogy mindenben korlátozva van. Azt az érzést kell benne felébreszteni, hogy magára van hagyva, önállóan kell dolgoznia. De ha a munka kereke bármely oknál fogva elakad, vagy akadozik, biztos segítő kézzel fordulhasson az erdőgazdasághoz. Az erdőgazdaság és erdészetek jelenlegi szervezési formája szerintem jó és egészséges, azon változtatásra nincs szükség. Fontos, hogy szakembereink hosszú időt tölthessenek egyhelyben, ami által gazdag helyi ismeretekre tehetnek szert. Állandóan fejlesszük szakmai tudásukat, hogy erdőgazdaságunknak és ezen keresztül az egész népgazdaságnak hasznot hajtsanak és jövő nemzedékünknek gazdag, értékes erdőt hagyjanak vissza.

Rakonczy Zoltán főmérnök, Parádfürdő. Az erdészetek önállóságának kérdése szerintem elsősorban személyzeti ügy. Az erdészetvezetők zöme eddig még az adott önállósággal sem tud élni, vagy félreérti azt. Általában kicsinyiségekben látják megoldani az önállóságot. Sok erdészet a védkerületek munkáját végzi, napi részletkérdések megoldásával foglalkoznak és az erdészetnél végzendő munka zöme az erdőgazdaságokra hárul. Önálló gondolkodású, jó szakelődókkal és kerületvezető erdészekkel rendelkező erdészetvezető, ha könyvelője is jól képzett és képes önálló munkát végezni, már most is olyan önállósággal bír, amelynél nagyobbat az erdészet mai szervezeti felépítése mellett nem kaphat. Egy ilyen erdészet évi mennyiségi és pénzügyi terveit maga is elkészítheti és év végén csinálhat magának mérleget. Ilyen erdészetvezetőre az igazgató a fegyelmi jogkört is nyugodtan átruházhatja. Sajnos az erdészetvezetők és az erdészeti könyvelők zöme ilyen munkát vállalni nem képes. Az erdészetek önállóságához szükséges, hogy bizonyos munkákat, amit eddig az erdőgazdaság központja végzett el, az erdőgazdaság átadjon az erdészetnek, amiből következik, hogy az erdészetek önállóságának emelésével az erdőgazdaságok létszámát fokozatosan csökkenteni kell, úgy, hogy az erdőgazdaságok központjában minél kevesebb manuális munkát végezzenek és munkájuk zöme elvi irányító és ellenőrző legyen. Az erdőgazdaságok túlzottan magas központi létszáma még akkor is akadályozza az erdészetek önállóságának megvalósítását, ha az erdészeti személyzet a fentebb leírt követelményeknek megfelel, mert egy olyan erdőgazdasági központban, ahol 10—12 erdészetre 50—60 központi létszám esik, az egy erdészetre eső 4—6 központi létszám mindig talál arra módot, hogy az erdészetek munkájába oly módon avatkozzon bele, hogy ez az erdészetek önállóságát ne sértse. Szerintem a jövő erdészetvezetőinek gyakorolt, jól képzett szakembereknek kell lenniök és kb. olyan nívón kell állaniok, mint a mostani központi előadók, szakfelügyelők, csoport, vagy osztályvezetők állanak. Az erdészeti könyvelőknek el kell érni a számviteli felügyelők nívóját. A kerületvezető erdészek jelentős része átlagképzettségben aluli, amiért is szükséges, hogy az erdészek a volt esztergomi és királyhalmi szakiskolán végzett — esetleg a technikumon végzett legjobb erdészek — nívóját elérjék. Az erdészetek önállósága szerintem tehát csak úgy érhető el, ha az erdőgazdaságok létszámának fokozatos csökkentésével egyidejűleg az erdészetek létszámát számszerűen is, de különösen szakmai és politikai képzettség tekintetében emeljük.

Sallay Ferenc, Sopron. Ha a jelenlegi szervezeti forma mellett valahol panasz merül fel abban a tekintetben, hogy az erdészetek túlzott gyámkodás alatt állnak, ott vagy az illető erdőgazdaságnál uralkodó helytelen centralizáló törekvés uralkodik, vagy pedig az erdészetek nem állanak akár szakmai, akár egyéb vonatkozásban olyan magaslaton, hogy a meglévő önállóság lehetőségeivel éljenek. Minél magasabb egy erdészet szakmai felkészültsége és rátermettsége, annál nagyobb önállóság biztosítható a részére, elsőrendű feladat tehát az erdészetek műszaki és adminisztratív dolgozóinak szakmai felkészültségét fokoznunk. Az erdőgazdaság feladata az erdészetek önálló működése mellett a nagyvonalú gazdasági irányítás és ellenőrzés. Ezen felül elemi követelmény mindkét szerv részére a teljes és jóhiszemű együttműködésre való készség.

A Tanulmányi Erdőgazdaságban azt a gyakorlatot iparkodtunk bevezetni, hogy az erdészetek minden néven nevezendő tervfeladatukat a saját elgondolásaik szerint tervezzék meg. Ez annál is inkább természetes, mert ők természeti és gazdasági adottságaik legjobb ismerői. Tervező munkájukban azonban tevékenyen részt vesznek az erdőgazdaság szakfelügyelői és szakelődői, akik tapasztalataik és képzettsé-

gük révén, de különösen az általános, központilag megadott irányelvek, pénzügyi lehetőségek és keretszámok ismeretében jó terv elkészítésénél nélkülözhetetlenek. Tehát az erdészeti dolgozók kezdeményezésével s az erdőgazdaság dolgozóinak szakvéleményezésével készülnek el a fatermelési, gyérítési, tisztítási, felújítási és telepítési tervek, a fafajok megválasztásának és erdősítési módok tervezetével együtt. A közelmúltban elkészült üzemtervek ugyancsak az erdészetek dolgozóinak aktív közreműködésével jöttek létre s ez a körülmény egész jövő gazdálkodásunk menetére biztosítja azoknak a szempontoknak érvényesülését, amelyekkel dolgozóink a gondjaira bízott erdőket kezelni és fejleszteni óhajtják. Kiterjed erdészeink önállósága a megadott munkabérelap keretein belül a pénzgazdálkodás, nemkülönben a kisebb karbantartások, felújítások, műszaki beruházások terére is. Az erdőgazdaság a nagyobb beruházások kihelyezését mindig az erdészetek kívánságának és a sürgősségi sorrendnek figyelembevételével intézi. Az önálló gondolkodás és intenzívebb gazdálkodásra való törekvés szempontjából sokat várunk az önelszámolás bevezetésétől. Ezen a téren már is jó eredményeket észlelhetünk.

Erdészeink maguk szabják meg saját munkaterületükre a versenyfeladatokat s az ő javaslataikra történik a jutalmazás, az igazgatói alapról való részesedés is, természetesen szakszervezet és az üzemi tanács közreműködésével. Messzenemő beleszólást kell biztosítanunk az erdészetek vezetőinek közvetlen munkatársaik és beosztottjaik megválasztása terén, illetőleg azok esetleges áthelyezése tekintetében. Enélkül harmonikus együttműködés kialakítása nehezen képzelhető el. A Tanulmányi Erdőgazdaságban az erdészvezető javaslatára az igazgató feladata a dolgozók felvétele a Tanulmányi Erdőgazdasági Bizottság és az erdőgazdaság vezető szakkadereinek véleménykérése után.

Helytelennek tartom azt a törekvést, hogy az erdészetek fegyelmi jogkört kapjanak beosztottjaik fölött, illetve az erdészvezetők fegyelmileg közvetlenül a főigazgatóság alá tartozzanak. Az előbbi megoldás igen sok kellemetlen feladatot hártana az erdészvezetőkre minden gyakorlati előny nélkül, utóbbi pedig feltétlenül fegyelmlazulást eredményezne. Ez a főigazgatóság kebelében újabb bürokratikus szertett lenne szükségessé, amely hatáskörének az egész országra való kiterjedése miatt inkább csak megtorló, sem mint megelőző tevékenységet fejthetne ki. A vadászati felügyelőknek a főigazgatóság fegyelmi hatáskörébe való utalását sem helyes lehet éppen az előbbi indokok alapján.

Erdészeink önállóságának — a jelenlegi szervezeti forma érintetlenül hagyása mellett történő — egészséges növeléséhez az erdészeti dolgozók szakmai színvonalának állandó emelésén kívül szükségesnek tartom, hogy az erdészvezetők, illetve kerületvezető erdészek — ott, ahol ez még nem történt meg tökéletesen — szoros kapcsolatot létesítsenek a pártszervezetekkel, szakszervezetekkel, a tanácsi szervekkel. Ezekről feladataik elvégzéséhez mindig értékes segítséget kaphatnak. A továbbképzés igen jó eszköze az Erdészeti Egyesület soproni szervezetének állandó jellegű előadássorozata, a kerületvezető erdészek részére pedig az üzemi értekezletek folytatásaképpen megszervezett szakmai előadások az időszéri gyakorlati és tudományos kérdésekről. — Arra érdemes szakembereinknek kül- és belföldi tanulmányutakra való küldése is rendkívül tágítaná a látókört.

Erdőgazdaság és faipar

Az erdőgazdálkodás, a fűrész- és lemezipar, valamint az erdészet irányítása alá tartozó üzemek, vállalatok dolgozóinak országos lapja.

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési ára egy évre 24,— Ft,
félévre 12,— Ft.

Megrendelhető a 61.055 számú csekkszámlán a

POSTA KÖZPONTI HÍRLAPIRODÁTÓL,

(cím: Budapest, V., József nádor tér 1. sz.
Telefon: 180-850.)

Végül ahhoz, hogy valaki önállóan végezhesse gazdasági tevékenységét, igen lényeges szempont a munkaterületnek tökéletes, részletekbe menő ismerete. Ez csak úgy érhető el, ha szakembereink huzamosabb időt tölthetnek ugyanazon a munkahelyen. Ne mozgassuk feleslegesen szakembereinket. Ez már csak azért is szükséges, mert megbízható és jó szakmunkásgárda toborzása csak a környék lakosságának alapos megismerése révén érhető el, ehhez pedig megint csak idő kell.

Meggyőződésem, hogy ha az elmondott elveket figyelembe vesszük és felszámoljuk a szakembereinkkel szemben még itt-ott fellelhető bizalmatlanságot és gyanakvást s iparkodunk nemcsak fenntartani, de növelni is azt a szakszeretetet, amelyet erdőmérnökeink és erdészeink túlnyomó többségében megtalálhatunk, akkor tovább növelhetjük az önálló gazdasági tevékenységre képes és alkalmas szakemberek számát, akik tudásukkal, rátermettségükkel, szocialista öntudatukkal és küzdeniakarásukkal eredményesen tudják szolgálni a magyar erdőgazdaság, a szocializmus és a nép ügyét.

Pópiy Jenő, Zamárdi. Az erdészetek önállóságának fokozása véleményem szerint ott indokolt, ahol az erdőgazdaság vezetői nem megfelelően fogták fel az erdészet feladatát. „Az Erdő” decemberi számában megjelent 32 hozzászólásból jól lehet látni, hogy melyik erdőgazdaságnál, hogyan érvényesül az erdészetek önállósága. Sokhelyütt erdészetvezetőink felkészületlensége akadályozza azt, hogy az erdészet azt a munkát végezze, amire hivatott. Sok erdészetvezető még egy sereg munkát kíván magára vállalni, mert úgy gondolja, ezzel nagyobb jogköre lesz. A hozzászólások egy része keresetülvithetetlen kívánságok megvalósítása útján látja az erdészet önállóságának kiszélesítését. Pl.: egyszámla, önálló pénzgazdálkodás, sőt több erdészetvezető az ezzel járó nagyobb felelősségről beszél. Szerintem a felelősség az egyszámlakihelyezéssel még nem valósul meg. A hozzászólások többsége elismeri az erdőgazdaságnak, mint vállalatnak létjogosultságát. Márpedig ez esetben az egységes munka érdekében az anyaggazdálkodás, továbbá a szakmai tervek irányítását nem engedheti ki az erdőgazdaság a kezéből. Megkívánja ezt a szocialista tervgazdálkodást folytató vállalatok együttműködése is.

Az észak-somogyi erdőgazdaság azon erdészeteinél, ahol az erdészetvezető, szakelődök, a könyvelő és két másik adminisztratív munkaerőből álló központi személyzet megfelelő felkészültségű és dolgozni akaró munkaerőből áll, az üzemtervek előírásainak figyelembevételével az erdészet készíti el szakmai alapterveit (fatermelés, erdősítés, csemetetermelés stb.). Az erdőgazdaság e munkába csak akkor szól bele, ha az erdészet túl óvatos becslése, vagy más szakmai kifogások miatt erre kényszerül. Az erdészetek meghallgatásával osztottuk szét a termelő és szállító eszközeinket, ezeket szintén rábíztuk erdészeteinkre, mert meggyőződésünk, hogy így gazdaságosabb a foglalkoztatás. A közelmúltban bevezetett erdészeti önelszámolás erdészeteink munkáját hűen tükrözi vissza és értékét jól mutatja. Én magam azt a gyakorlatot folytatom, hogy személyzeti ügyben minden esetben meghallgatom az erdészet vezetőjét, szerintem ez nem hatáskör kérdése, mint inkább egyetértésen működik. A vásárlások, munkaruha probléma megoldása nem egyszerű erdészeti kérdés, hanem úgy gondolom, népgazdasági. Újabban csak kötbéres nagykereskedelmi vásárlásokat eszközölhet az erdőgazdaság, mert az eddigi kiskereskedelmi vásárlásokat zavarta a lakosság helyi ellátását.

Összefoglalva erdészeteink önállóságának elősegítését a következőkben látom biztosítottnak.

1. Egy-egy erdészet ne legyen több, mint 4—7000 ha, s ehhez egy vezető, két szakelődök. A szakelődök lehetőleg területi megosztásban, s nem pedig ágazati megosztásban végezzék munkájukat, ugyanis az erdészeti munkák egymásból következnek, s nem pedig egymástól függetlenül. Így nem fordulhat elő, hogy két jószándékú szakember ellentétbe kerül egymással a megoldások mikéntje miatt.

2. Erdészeteink önállóan határozzák meg az alapterveiket, s annak költségeit. Az erdőgazdaság csak abban az esetben szóljon bele, ha nem népgazdasági érdeket szolgál.

3. A rendelkezésre álló gépi energiát maguk az erdészetek szervezzék. Itt megfontolás tárgyává lehetne tenni, hogy a főigazgatóság rendelkezésére álló célfuvarozó vállalat gépkocsijait is szétosztják erdészeteink között, s egyúttal a sok barkácsoló műhelyt felszámolják. A nagyjavításokat ellatná a jelenlegi szállító vállalat, erdőgazdaságaink pedig körzeti szerelők beállításával csak a futójavításokat végeznék el rendszeresen. Ez annál is inkább indokolt, mert költségeink nagyobb részét az energia költségek viszik el. És még egy rövid tapasztalat: azok a vezetők, akik

motorra ülnek, többségükben összetévesztik feladatukat a futárszolgálattal. A jobb út kedvéért elkerülik a munkaterületeiket, s csupán üzeneteket továbbítanak. Így nem tölthetik be szerepüket.

Berki László, Tamási. A felszabadulás után több ízben átszervezett erdőgazdálkodás közel öt éve kialakult mai formája véleményem szerint a mai feladatoknak és az előttünk álló távlati terveknek fő vonalaiban megfelelő. Az erdészetek, mint erdőgazdaságunk műhelyei, az elmúlt öt év alatt igen komoly és nehéz feladatokat oldottak meg. Az erdészettervezetők és beosztottjaik tapasztalata biztosíték arra, hogy a fejlődés útján előrelépjenek anélkül, hogy ez a gazdálkodásban visszaesést jelentene. Ez az előrelépés az önállóság kiterjesztését, megnövelését jelenti. Ennek egyik lényeges biztosítékát abban látom, hogy az erdészettervezetők fegyelmi jogkört kapjanak, s azt az erdészeti könyvelő kivételével minden erdészeti dolgozó felett gyakorolhassák. A fegyelmi jogkörnek az erdészettervezetőkre átruházása nemcsak az erdészettervezetők tekintélyét növelné beosztottjaik előtt, — hanem egyszerűsített eszközök is adnának erdészettervezetőink kezébe a „termelő műhely” munkafegyelmének biztosítása és a társadalmi tulajdon megvédése terén. Ugyanakkor erdészettervezetőinket is még jobban kötelezné fegyelmi jogkörük a példamutató életre és munkára. Döntően fontos tényezőnek tartom az erdészetek önállóságának kiterjesztésében azt, hogy az erdészettervezető hivatalból tagja legyen az üzemi tanácsnak. Az erdészetek döntő súlyú beleszólását a tervfeladatok megállapításába, a vállalati részlettervek kidolgozásába, a gazdálkodás eredményesebbé tételébe csak úgy látom biztosítva, ha az üzemi tanácsban az erdészeteket elsősorban vezetőink személye képviseli. A nyereségrészesedés múlt őszi elosztásának tapasztalatai alapján rendkívül sokat várok az erdészeti önelszámolás mai rendszerétől. Ez szakított a múlt gyakorlatával s már nem csupán a költségek alakulására terjeszti ki figyelmét, hanem az eredményességre is, tehát az elérhető árbevételt éppoly fontos tényezőnek tekinti, mint a költség szint alakulását. Véleményem szerint ez lehet az alapja a jövőben a premizálásnak, sőt a jutalmak kiosztásának is.

Örömmel kellett látnom a hozzászólások olvasása közben, hogy az erdészetek önállóságának kiterjesztése terén több olyan követelés hangzott el, melyet a mi gazdaságunk életében már megvalósítottunk. Az erdészetek pénzellátmányának felemelése, az erdészeti úti számlák erdészetenél történő kifizetése, a kisebb karbantartási keretek kihelyezése, anyaggazdálkodási megkötöttségek alá nem tartozó anyagok erdészeteknél történő beszerzése terén önállóságot biztosítottunk erdészeteinknek. Az erdészetek önállóságának kérdése azonban sok tekintetben függvénye annak, hogy az Országos Erdészeti Főigazgatóság milyen mértékben engedélyez önállóságot az erdőgazdaságok számára. Az e téren megnyilvánuló üdvös kezdeményezéseket (béralapgazdálkodás, nyereségrészesedés elosztása stb.) nagy örömmel üdvözljük s erdészeteink felé továbbadjuk. Az erdészetek gépekkel és energiával való ellátása terén ésszerűtlennek tartom a túlzott decentralizálást s népgazdaságunk fejlettségének jelen állapotában, de a fejlettség bármely fokán is lehetetlennek tartom egyes hozzászólók azon követelését, hogy minden erdészeti saját eszközeivel önállóan tudja megoldani feladatait. Ez a követelés azt jelentené, hogy gépkapacitásunk hosszú időn át kihasználatlan volna. A gépek erdőgazdasági szinten történő koncentrálása biztosítéka annak, hogy gépkapacitásunkat ott és akkor használjuk ki, ahol a legkedvezőbb gazdasági eredményt biztosítják számunkra. Az erdészetek törzsgárdájának kinevelésén, úgy vélem, túljutottunk. Ezért helyeselnem kell azokat a véleményeket, melyek a dolgozók ok nélküli ide-oda tologatása, tehát a felelőtlen káderpolitika ellen szólnak. El kell jutnunk oda, hogy az erdészeten belül dolgozók munkahelyüket ne csak kereseti lehetőségnek, hanem hivatásuknak érezzék. A jelenlegi termelési felügyelői és számviteli felügyelői rendszer véleményem szerint nem csorbítja, sőt elősegíti az erdészeti önállóságát. A hibák feltárása és a visszaélések megelőzése főfeladatokat kell, hogy képezze s ezen a téren kifejtett tevékenységüket az erdészetek nem gátló tényezőnek, hanem segítségnek kell hogy tekintsék. Összefoglalva: az erdőgazdálkodás mai szervezeti felépítését helyesnek tartom s amennyiben sikerül minden munkahelyre politikailag és szakmailag minden tekintetben megfelelő embert állítanunk, az előttünk álló feladatoknak minden tekintetben meg fogunk felelni.

Király Miklós, Gödöllő. Szocialista társadalmi rendszert építünk, ehhez pedig a nagy tömegek szocialista átnvelésére van szükség, hogy meg tudja érteni a célkitűzést és azért következetesen harcolni tudjon. Csakis szocialista tudattal képes az egyén saját érdekeit a nagytömegek érdekei alá helyezni. Sajnos meg kell mondani, tömegeink zöme még nem ilyen. Erdészeteink vezetőit sokszor felhívtam, hogy ilyen

irányban képezzék magukat, mert erdészeti vonalon feladatuk az is, hogy elmaradott tömegeinket szocialista értelemre neveljék. Amikor a munkák elvégzése nehézségekbe ütközik, mégis a gazdasághoz fordulnak segítségért és nekem kell megmagyarázni, hogy a mi társadalmunkban az a cél, hogy munkanélküli tartaléksereg ne legyen. Ellenben minden erdész és vezető teljes önállósággal résztvehetne a község és falu életében, az egyszerű emberek gyülekezésében. Hazafias Népfront, Tanács, Gazdakör, Párt és hasonló helyen, összeforrva a néppel kaphat segítséget önálló feladatainak elvégzéséhez. Tapasztalatom az, hogy erdészeink egy része a tömegektől elszakadva éli életét, amikor pedig a feladat elvégzésére kerül a sor, azt nem szocialista módon kívánja megoldani, hanem meg nem engedett juttatásokkal próbálkozik ahelyett, hogy a tömegek között fejtené ki agitatív, nevelő szocialista munkát. Hazánkban tervgazdálkodás folyik. Bérkérdésben, juttatásban, beruházásban megkötöttség van és annak is kell lennie. Népgazdasági szinten a munkabér és egyéb kiadás a tervekben van meghatározva. Az erdőgazdaság ugyanazt az elvet alkalmazza az erdészetek felé. Az erdészetek önállósága, hatásköre, jelenlegi politikai és gazdasági fejlettség mellett jó és nagyobb hatáskörré nincs szűkülés. A további engedmény sok veszélyt rejt magában. Sokszor igen kemény harcot kell egyes erdészeti vezetőkkel folytatni a munkabér, a dolgozóknak juttatott tűzifa minősége, illetményföldek nagysága stb. miatt is. Ilyen értelemben nem kívánatos fokozni az önállóságot. Vagy pl. a helyi értékesítésre betervezett építkezésre alkalmas anyagot nem mindig az arra illetékes építkezőknek adták oda, hanem sokszor a tűzhöz közel állók kapták. Magam fogtam el már olyan szállítmányt, amit az egyik erdészeti szakelőadó feketeáron adott tovább. Támogatok minden olyan építkezést az erdőgazdasági dolgozók között, sőt esetenként azon kívül is, amely kormányzatunk nehéz lakásviszonyait enyhítheti. Serkenteni kívánom az önállóságra való törekvést azzal is, hogy már egy év óta bevezettem az erdészetek mérlegrendszerét. Minden erdészetnek meg van a maga kontírozó könyvelője és bizony ők maguk is elsodálkoztak az egyes eredmények, vagy eredménytelenségek felett. Minden erdészet aszerint részesül prémiumban vagy nyereségrészesedésben, ahogy azt a mérlegük kimutatta. Úgy érzem ez a módszer is elő fogja segíteni a nagyobb önállóságra való fejlődést. Nálunk teljes önállósággal, a Népköztársaság érdekeit szem előtt tartva végezheti az erdészet a fatermelést, a szállítási munkálatokat, a csemete önellátásra törekvést, erdőápolást, tisztítást, V-fa jelölést, a népgazdasági vagyon megvédését. Ebben soha megakadályozni nem kívánom és másoknak sem engedem. A társadalmi tulajdont lopó és háziszarkák elleni önállóságot teljes mértékkel és következetesen támogatom. Semmi alapja nincs annak, hogy az erdészeti dolgozóknak nincs meg az anyagi megbecsülése. A 100 q fa, ebből 40 q ingyen házhozszállítva, 2 hold föld jövedelme, széna és legelő, kedvezményes gabona, ingyen lakás + 1300 Ft készpénz testvérek között is 2000,— Ft havi jövedelmet biztosít. Ebből igen szépen meg lehet élni. Ilyen megélhetést biztosító helyzet után szocialista államunk joggal elvárja, hogy a bőség szarujából senki se próbáljon többet venni, mint amilyen joga van és ne sivítson senki, ha a kezére csapnak azért, mert odanyúl, amihez semmi köze. Az erdészetek nagyobb önállóságra vezető első lépés legyen a belterjességre való törekvés. Rengeg erdei termék megy veszendőbe, mert külterjes gazdálkodást folytatunk. Az 1000—1500, sőt 2000 holdas erdészkerületekben a sokirányú munkák mellett jó munkát végezni az új szemlélet mellett nem tud az erdész. Tehát nem kell sajnálni a költségeket kisebb erdészkerületek kialakításától. Sokszor felvetődik az adminisztrációs túlterheltség az erdész részéről. Szocialista állam vagyunk, tervgazdálkodást folytatunk, ésszerű adminisztrációra feltétlen szükség van. Kisebberdészkerületek kialakításával az erdészek ilyen irányú munkájára is több idő jutna. Szerintem belterjes gazdálkodás nem folyhat ott, ahol az erdész motorkerékpárral járja, vagy nem járja az erdejét, mert az ilyen erdész csak néz, de nem lát. Viszont az új szemlélet megkívánja a gyakorlati embertől, hogy lásson is és eredményeket mutasson fel. A tervek elkészítésébe az erdészeteket feltétlenül be kell vonni. Ők vannak a gyakorlati cölethez a legközelebb, nagy helyi ismeretekkel rendelkeznek. Egyelőre úgy, mint már a fatermelésben és erdőművelésben teszik, pénzügyi és energia kérdésben is irányár és mennyiségi tervet készítenének, amit végül az erdőgazdaság dolgozna fel és összesítene gazdasági szinten. A társerdőgazdaságok gazdasági eredményei előttem ismeretlenek, mégis úgy gondolom, hogy a nagy mammutgazdaságoknál akaratlanul is nagy lehet az erdészetek önállósága, hiszen azoknak szoros kézben tartása szinte lehetetlen; érdemes volna ilyen irányú eredményvizsgálatot folytatni.

Erdélyi János, Baja. Én sem tagadom, sőt igen szükségesnek látom az erdészetek önállóságának megeremtését, mivel az minden vonatkozásban és mindenkire

előnyös. Nem lehet tagadni, hogy az erdőgazdaság a szétszórtságánál, nagy területénél fogva még a mainál nagyobb létszámmal sem tud intenzíven, mindenre kiterjedőleg gazdálkodni. A tervfeladatoknak minőségi és jövedelmezőségi túlterjesítése az erdészeteknek legalább az erdőgazdaságot megközelítő önállóságától függ. Ugyanez a helyzet a tervezést, az elszámolást illetően is. A főigazgatóság által országosan rendszeresített erdészeti önelszámolás nagy lépés az erdészet további önálló működése felé. Erdőgazdaságunk a főigazgatóság által rendszeresített önelszámolási formát ki-szélésítette úgy, hogy adatokat biztosított az erdészeteknek a I/1, 2, 3, 4, 6, 10, 14, 15, 16, 17, V/1, V/b lapok alapján, amelyeknek a révén az erdészet — igaz, hogy most először — termelési érték és eredménytervet kap, ami még teljesebbé teszi az erdészet önálló gazdálkodását. Ezáltal többek között azt is megismeri, ami eddig az egyik legkevésbé ismert rész volt: a segédüzemek bekapcsolódását a gazdálkodás folyamatába, valamint azt a tény, hogy azoknak jó vagy rossz működése milyen mértékben befolyásolja a gazdálkodás eredményességét. Az üzemi eredmény ismerete lehetővé teszi az erdészet munkájának reális, igazságos alapokon nyugvó értékelését. Sajnos, magam is tisztában vagyok azzal, hogy a fentiek szerinti önállóságra való „készítés” egyelőre nem megy zökkenő nélkül. Jó lett volna azt már pár évvel ezelőtt bevezetni, de most is jó, mert ez a módszer még ott is kiprovokálja a nagyobb önállóságot, ahol ezideig ennek a gyakorlása csetlett-botlott. Az önállóság öregbítése most mindössze az erdészeteken múlik; abban a gazdaság, miután erre semmi oka nincs, nem gátolja, hanem minden igyekezetével elősegíti. Az erdőgazdaságoknak megszüntetése nem indokolt, de óvatosan hozzányúlva, van logika a kisebb létszámra való apasztásának. A jelenleginél alacsonyabb létszámmal összefogó és ellenőrző szervvé alakulhatna át. Ma az erdőgazdaság azt hiszi, ha hetenként több napon át nincs az erdészetnél, vagy az erdészet több napon át nincs a kerületeknél, akkor megáll az élet. Ezzel a helytelen gyakorlattal a legfontosabb munkaterületek vezetőit, a védkerületvezetőket megkiskorúsítjuk és önállótlanokká tesszük. A túlzott decentralizálás éppúgy nem megfelelő gazdasági módszer a socialista társadalomban, mint az ellenkezője, — a nem zaklató, de a tervteljesítést és annak mikéntjét is vizsgáló helyismerettel rendelkező ellenőrzés elengedhetetlen.

Németh János, Pápa. Általában helyeslem az erdészetek önállóságának fejlesztését. A jó munkavégzés, a tervteljesítés mennyiségi és pénzügyi fegyelme csak akkor valószínűleg meg jól, ha erre maguk az egyre nagyobb önállóságra lépő erdészetek törekszenek, nem pedig akkor, ha mindezt csak az erdőgazdaság nyomására kell megcselekedniök. A magam részéről, mint igazgató, eddig is igyekeztem annyi önállóságot adni erdészeteinknek, amennyivel helyesen élni csak képesek voltak. Nem mindegyik erdészet áll azonban egyforma magas fokon. E szerint változik nálunk ezidőszerint az egyes erdészetek önállósága is. Véleményem szerint nehéz kérdés az erdészeteknek nyújtandó önállóság mértékét rendeletekkel egységesen szabályozni. Az elbírálás alapja — elsősorban az erdészetvezető szakmai felkészültsége, vezetésben való jártassága, kötelességtudása és felelősségérzete lehet. Valamennyi erdészetem eddig is tevékenyen vett részt a tervek elkészítésében. Önállóan készítik el jóformán az összes mennyiségi terveiket, maguk választják meg a munkák elvégzésének módszereit, az erdősfitéseknél alkalmazandó fafajokat stb. Az általuk összeállított mennyiségi tervek az erdőgazdaság csak annyit változtat, amennyi vagy a megadott keretszámokkal való összhang vagy valami kiugró hiba elkerülése érdekében szükséges. Mennyiségi terveik pénzügyi vonatkozásaira is többször próbáltunk tőlük javaslatot kérni, ezekben azonban a legtöbbször lazítási törekvésekkel lehet találkozni és ez figyelmeztet a legjobban arra, hogy az önállóság osztogatásával óvatosan kell bánni, de mutatja azt is, hogy az önállóság fejlesztését az erdészetek pénzügyi gazdálkodási kérdéseinek megoldásával kell kezdeni. Az „önelszámolás” mai formája nem oldja meg ezt a kérdést. Az önállóság fejlesztésének legelső lépései lehetnének, ha a mennyiségi tervek lebontásával együtt az erdészeteknek lebontott pénzügyi terveket is adnánk (ami technikailag még szintén megoldandó kérdés) és az „önelszámolást” valamiféle „erdészeti mérleggé” fejlesztenők. Csakis a pénzügyi tervfegyelem egyidejű megszilárdításával együtt oldható meg az erdészetek önállóságának fokozása és ezeket a kérdéseket sürgősen meg is kell oldani, mert kétségtelen, hogy a fejlődés útja, az erdészetek önállóságának növelésén át vezet.

Mihályka Gyula, Szombathely. Az erdészetek önállóságra való törekvése helyes, ha az alapfeltétel biztosítva van. Az erdészetvezetők többsége úgy vázolja az erdészetének önállóságát, mintha jelenleg csak merev utasításokat hajtanának végre. Ez szerintem nem állja meg a helyét. A tervezés és végrehajtás összefogója az

erdészet, tehát a terv megszületésében tevékenyen részt vesz. A gazdálkodás eredményessége nem azon múlik, hogy önálló legyen az erdészet, hanem azon, hogy a vezetés szempontjából átfogóan megvan-e a képesség, a szakmai tudás, átérzi-e a szocializmus építését, a szocialista erdőgazdaság fejlesztését, s meg van-e ehhez az akarata és erőssége, hogy a dolgozók is ezirányban végezzék a munkájukat. Az erdőgazdaság munkája el sem képzelhető anélkül, hogy minden tervezésbe be ne vonjuk a kerületvezetőket, az erdészetvezetőket. Hogyan lehetne tervezni a fahasználatot, erdőművelést az erdészet műszaki dolgozói nélkül, hiszen közvetlen ők ismerik legjobban a területeket. De a felújítások, karbantartások, besorolások, prémium elosztás, jutalmazás, részben a fegyelmi jogkör gyakorlásába is be vannak vonva. De ha az erdészet önálló pénzügyi, statisztikai, tervezési, értékesítési önállósággal lenne megbízva, ez feltétlen személyzet növelésére vezetne, ami nem állana arányban az erdőgazdaság létszámcsökkenésével. Feltétlen szükséges, hogy az erdészet lássa milyen költséggel dolgozik, ismerje részleteiben a terv felépítését, ismerje a mutató-számokat, elemezze a költségeket, mert eddig, ha országosan nem is volt elrendelve, a pénzgazdálkodás megkövetelte, azonban szükséges, hogy ezt bővítsük. De szakember kell hozzá műszaki és adminisztratív vonalon. Fokozni kell az erdészek műszaki és politikai színvonalát, mert lényegében itt dől el a munka kivitele. S ha az erdészek önállóságában jobban lehet bízni, mint jelenleg, akkor nagyon időszerű a felsőbb vezetés csökkentése s ez magával hozza az erdészetek önállóságát is.

Palásthy István, Sárospatak. Több erdőgazdasági dolgozó foglalkozik az erdészetek önállóságának a kérdésével, több olyan dolgot vetnek fel az önállóság kérdésében, amelyet az Országos Erdészeti Főigazgatóság már régebben rendeletileg is szabályozott. Gondolok itt a fegyelmi jogkör gyakorlására, a felvétel, elbocsátás, fizetés-megállapítás beleszólási jogába, áthelyezés kérdéseibe, sőt a legutóbbi rendelet szabályozta az erdészetek önelszámolását is. Nem értek azonban egyet azzal, hogy valamennyi gépet, közöttük a gépkocsikat is adjuk az erdészetek kezelésébe, vagy azzal, hogy az erdészetek fahasználati tervét az erdőgazdaság ne módosíthassa, különösen az iparifa százalékánál és választékoknál. Az erdőgazdaság a favagatási tervek erdészetenkénti elkészülte után ezeket a vágásterületeken ellenőrzi és igen sok esetben a helytelen becslés következtében emelni kell. Hogy ez nem megy a minőség rovására azt az eddigi gyakorlat mutatta meg. Azzal sem értek egyet, hogy az anyaggazdálkodást, vagyis anyagbeszerzést bízzuk az erdészetekre. Ez csak újra visszavetné a jól bevált típuszszámok végleges bevezetését. De ugyanígy vonatkozik ez a munkaruhára és egyéb más anyagra is, nem beszélve arról, hogy a társadalmi tulajdon védelme szempontjából az erdőgazdaságoknak így is nehéz a központi raktárból kiadott anyagoknak az útját követni. A kisebb anyagok beszerzésére az erdészeteknek úgyszint megvan a lehetőségük. Helyes és egyetértek azzal, hogy elsősorban a szakmai színvonalat kell emelni az erdészeteknél. Helyes, hogy a termelő gépeket az erdészet kezelésébe adjuk a gépkocsik kivételével. Helyes a fogatok erdészethez való kihelyezése és a fogatgazdaságnak megszüntetése. Helyes az erdészetek önállóságával többlet foglalkozni és bátrabban megbízni őket a feladatok elvégzésével. De hogy ez teljesen valóra is váljék, először tanítsuk meg az erdészeteket helyesen és jól tervezni. Ne csak az erdősítési és fahasználati terveket bízzuk rájuk, de a költségmutató normatívák alapján tanítsuk meg a helyes pénzügyi tervek készítésére, a beruházás, a felújítás és karbantartás tervezésére is. Ez lesz majd az alapja 2—3 év múlva az erdészetek teljes önállóságának. Azt, hogy egy-egy erdészetnél hány fő szükséges, ne sablonosan állapítsák meg. Van ahol két szakelőadó szükséges, de van ahol egy szakelőadó is elég. Helytelen az is, hogy ezeket sok helyen erdőművelési, fahasználati szakelőadóként bízzuk meg, helyesebb, ha az erdészet területét megosztva bízzuk a szakelőadókra, ahol ő minden munkáért felelős. Ez több lehetőséget ad arra, hogy átfogó képet kapjon az erdészet munkájáról és csak ezen keresztül tudunk jó vezetőt nevelni.

Sirhán Jenő, Sárvár. A hozzászólók többsége azt juttatta kifejezésre, hogy az erdészetek önállósága lényegében eddig is megvolt, éppenséggel a közelmúltban jelentős lépéssel haladtunk e téren előre. Csak kevesebben vannak, akik amellett foglaltak állást, hogy az erdészetek önállóságáról ezideig vajmi keveset lehet beszélni. Akik újabb szervezéstől, vagy rendeletektől várják az önállóságot, azok valahogy úgy állnak a dologgal, mint aki a fától nem látja az erdőt. Különösképpen szeretnék Szabó József erdészetvezető hozzászólására néhány szót reagálni. Úgy vélem, nemcsak a magam, de a többi igazgató elvtárs nevében is vissza kell utasítanom, hogy az erdészetvezetők kénytelenek olyan személyek, már mint igazgatók utasítását

elfogadni, akik sok esetben mind szakmai, mind egyéb vonatkozásban az erdészettervezetők képességei alatt állnak. Ez a hang, amely itt kifejezésre jut, annál is inkább elfogadhatatlan, mert az elmúlt 5—6 évben Magyarországon az állami erdőgazdaságok zömben megfelelő helyet tudtak elfoglalni nemcsak a szocialista erdőgazdálkodás, de ezen túlmenően az egész népgazdaságon belül is a szocializmus építésében. Úgy vélem, hogy valami kis szerepük ebben az erdőgazdasági igazgatóknak is volt, szakmai vonatkozásban is, politikai téren is. Egy gazdálkodó szerven belül az önállóság helyes értelmezését mindenekelőtt a szocialista erdőgazdálkodás alapját képező — népgazdasági érdekből adódó — vállalati tervezésben, s az abban megszabott feladatok kivitelezésében, a pénzügyi eszközök felhasználásában, illetve ezen összefüggő tényezők módszeres gyakorlásában látom. Ebből kiindulva úgy érzem, hogy erdőgazdaságunkon belül az erdészetek önállósága sosem volt és ma sincs megnyirbálva. Igyekeztünk azonban és változatlanul további feladatunkat is jelenti, mindenkor megakadályozni az olyan erdészeten belüli lépéseket, melyet éppen az önállóság jegyében igyekeztek megtenni, mely lépésekkel azonban nem a több, jobb és olcsóbb faanyagtermelés ügyét szolgálták volna. Ha ezt nem tettük volna és a jövőben is nem tennénk, ma a magyar erdőgazdálkodás közel sem tartana ott, ahova elért. Az erdészeteknek a jelenlegi önállóságuk kihasználásához is sok segítséget kell hogy adjunk, semhogy annak további bővítéséről beszélhetnénk. A terv készítése lényegében alulról épül fel, tehát nem mondható, hogy az erdészetekről függetlenül történik. A tervek végrehajtásához szükséges munkaszervezést teljes egészében az erdészetek végzik. Ebbe az erdőgazdaság csak akkor szól bele, ha a gazdaságosság szempontjai nem eléggé érvényesülnek. A kivitelezés korlátlan lehetősége áll rendelkezésükre a termelési érték növelését, valamint az önköltségszökkentést illetően, majd ennek eredményeként a nyereségrészesedés összegének alakulása elsősorban az egyes munkák jó, vagy rossz elvégzésén keresztül tőlük ered. A szocialista munkaversenyt önmaguk szervezik, ennek értékelését ugyancsak jogkörükből adódóan élvezhetik. A bérezés területén a fizikai dolgozók munkabérét ők állapítják meg a helyi körülmények figyelembevételével és az érvényes bérrendezési utasítás alapján. Az anyagtakarékosság területén úgy vélem, még az erdőgazdaságnál is nagyobb önállóságuk van, amivel azonban nem mindenütt tudnak helyesen élni. Azt sem lehet mondani, hogy a fenyítés eszközei nem állnának rendelkezésére az erdészet vezetőjének, de ha mondjuk olyan dolgozó megfenyítéséről van szó, aki fenyítés szempontjából a gazdaság igazgatójához tartozik, nincs semmi akadálya annak, hogy az erdészet vezetője az igazgatóhoz forduljon ezirányú javaslatával, illetve vélemény-nyilvánításával. Hasonló módon nem látom megnyirbálnak azt a jogát sem, hogy ha valamely dolgozót jó munkája alapján jutalmazni, vagy kitüntetni kell, hogy ezirányú véleményét ne juttassa el a gazdaság igazgatójához, sőt ezt a gyakorlatban meg is szoktuk követelni.

Úgy vélem, hogy erdészeteinknek igen sürgősen javítani kell azon munkájukat, mely az önállósággal való élnitudásra irányul, mert számtalan még az a munkaterület, ahol korántsem használták ki a lehetőségeket éppen az önállóság biztosításából adódóan akár a termelékenység fokozását, a 100,— Ft munkabér mögött álló termelési érték növekedését, vagy az önköltség csökkentését tesszük is merlegre. Helytelen útra térnénk, ha az erdészetek önállóságát még nagyobb mértékben biztosítanánk úgy, hogy az erdőgazdaságnak irányító, ellenőrző tevékenységét csökkentenénk. Az irányelvek kidolgozása, új eljárások, termelés-technikai módszerek bevezetése terén az erdészetek eddig is, és a jövőben is rá lesznek szorulva az erdőgazdaságok segítségére. Ez érthető is, mert hiszen az erdőgazdaságok vezetőinek, irányító szakembereinek nagyobb lehetősége van akár az irodalom tanulmányozásához, több, jobb módszer, eljárás megismeréséhez, közelebb állnak a tudományos munkához, szélesebbkörű tapasztalatok megszerzéséhez, a nagyobb területen folyó gazdálkodás elsajátításához, s mindezen keresztül a vezetésben való magasabb tudás megszerzéséhez. Vajon mennyi ideje maradna az erdészet vezetőjének a termelés szervezésére, irányítására és ellenőrzésére, ha az olyan kényes munkában, mint a személyi kérdések, felvétel, elbocsátás, stb. neki kellene felelősséggel intézkedni? Úgy vélem könnyebb javaslatokat tenni, mint azokat anyagi és erkölcsi felelősségvállalás tudatában megvalósítani. Amennyire szükségünk van az erdőgazdálkodásban a legmagasabb szintű irányításra, legalább annyira szükségünk van az erdészeteknek is az erdőgazdaságok támogatására. A jelenlegi szervezési formán belül az erdészetek, s az erdőgazdaságok sok verejtékes munkában, eredményeket ünneplő szép emlékü találkozásban kovácsolódtak össze. A közös munka eredményeként olyan feladatokat tudtunk megoldani, melyek azelőtt megoldhatatlannak látszottak. Erdőgazdaságunknál a mostani

esztendőket új módszerek jellemzik. Az egységes irányelvekre hangolt táji gazdálkodás távlati célkitűzéseinek első lépéseit tesszük ma. Vajon ha az erdészetek önállósága nagyobb lenne és az erdőgazdaság szerepe csökkenne, biztosítva lenne-e a további lépés helyes iránya? Én úgy érzem, hogy az erdőgazdaságoknak továbbra is változatlanul biztosítani kell az erdészetek számára azt a segítséget, amit az elmúlt években is biztosítottak, mert ez nem torzíja az erdészetek önállóságát, annál inkább előreségíti őket a belterjes és eredményesebb gazdálkodás útján. Jelenlegi szervezeti formánk jó. A hibák nem is ebből adódnak. Gazdálkodásunk jól képzett, becsületes, az erdőhöz és a néphez hú emberekre van alapozva, olyan emberekre, akik az átlagnál nagyobb értékűek; sajnos ott a hiba, hogy ilyen emberekkel nem minden munkaterületen rendelkezünk.

Bakondi Ernő, Parádfürdő. A 32 erdészetvezető nyilatkozatát figyelemmel kísérve azt állapíthatjuk meg, hogy alig van két egységes vélemény. Mindegyik hozzászóló egészségesen fejtegeti zömében a saját problémáját, ami legtöbbször helyi jellegű és annak helyi megoldására irányuló javaslatot tesz. Átfogó, a kérdést alapjában megoldandó javaslat alig hangzott el. A leközölt vélemények közül leginkább azonosítom magam *Balsay László* kapuvári erdészetvezetővel, ki egészen őszintén írja le a jelenlegi önállóságot és azzal való élni tudást, habár azzal kezdi, hogy az erdészetek önállósítása nálunk nem időszerű. Ezzel az egy kijelentésével vitába szállok. Egyes hozzászólók a pénzgazdálkodásban kérnek nagyobb lehetőséget, sőt egyik már az önálló MNB. egyszerűsítését kerületesi önállósítási törekvésében. Igen, helyesnek tartom, hogy a tervek készítése, a könyvelés az erdészetnél történjen és évenként az erdészet nyers mérleget készítsen, melynek alapján már a tervteljesítéssel, pénzgazdálkodással, versenyben való részvétele kiértékelhető lenne. Ehhez természetesen szükség lenne olyan adminisztrációs vezetőre az erdészeteknél, aki könyvelői képzettséggel rendelkezne és így előbb-utóbb az erdészetvezető is elsajátítaná az adminisztrációban való fokozottabb jártasságot és számokban is mérni tudná gazdálkodásának eredményét, aminél ma még egyes helyeken pótlásra van szükség. Sokan szótvesznek a fegyelmi ügyek központi intézését. Eddigi tapasztalataink azt mutatják, hogy az önállósággal legtöbb baj a fegyelmi, illetve a személyzeti munkában van, — vagyis attól félnek a legjobban. Ez mindig kényes kérdések számukra. Az erdészeteknél felmerülő legtöbb szabálytalanság úgy kerül felszínre, ha azt az erdőgazdaság központjának ellenőrző közegei felfedik és felhívják rá az erdészetvezető figyelmét. A legtöbb erdészetvezető — tisztelt a kivételnek — sűrű kis családjában, az erdészetben nem igen szereti a népszerűtlen fegyelmező munkát és azt szívesebben átengedi az igazgatónak, aki minden közvetlen érzelmi és baráti kapcsolat nélkül, tárgyilagosan ítél a fegyelmi ügyekben. Ezt a kérdést alapos megfontolás tárgyává kellene tenni még a legvérmesebb önállósítási törekvések esetében is. Egyetértek azokkal a javaslatokkal, melyek szerint a beruházási, felújítási, karbantartási, sőt kisebb mértékben még a tervezési munkák kivitelezését is az erdészetek önállóan, hitelnyilvántartó alapján történő elszámolással végezzék. Az erdészetek önállóságához szorosan hozzátartozik a jó felkészültségű, politikailag és szakmailag képzett, az erdészeti munkát szívükön viselő szakkaderek kérdése, az erdészsképzés felülvizsgálása. Az erdőgazdasági központokban a legjobban képzett és irányító készséggel rendelkező kisebb létszámú dolgozó láthatja el az erdészetek gazdasági munkájának ellenőrzését. Végül fokon azt kell mondanom, hogy az erdészetek önállósága olyan mérvű jelenleg is, amilyen mértékben azzal élni tudnak. Ugyanis, ha valamely vezető szorgalmas és kötelességtudó, önzetlen és felelősséget érez az erdészet munkájáért, az már önálló, illetve tudna önálló lenni. Természetesen az rajtunk, igazgatókon is múlik, hogy az erdészetek mennyire önállóak. Én magam a jószándékú, politikailag és szakmailag jól képzett erdészetvezetők önállóságát csak támogatni tudom és káros dolog, ha azt akár hiúságból, vagy túlzott elővigyázatból megnyírálják.

Vilcsék János, Szolnok. Az erdészetek létszámkerete, az erdészeti dolgozók szakmai képzettsége, szakmai gyakorlata ezidőszere nem áll azon a fokon, hogy az erdészetek mint önálló gazdasági egység külön jogi személyként működjenek. Az erdészetek fokozott önállóságának megvalósítására továbbra is a jelenlegi szervezeti forma fenntartása mellett kell törekedni. Az erdészetek önállósága ezidőszere is biztosított szakmai téren, ami alatt azt értjük, hogy az erdészetek saját maguk készítik műszaki terveiket és azokat a megfelelő felettes szervek jóváhagyása után saját maguk hajtják végre. A tervek műszaki végrehajtásában az erdészetek önállósága megvalósítható és szükséges is. Az erdészetet önálló pénzgazdálkodási egységgé fejleszteni, ill. az erdészeteknek pénzügyi téren is teljes önállóságot biztosítani ezidőszere nem lehet. Ennek nálunk sem a személyi feltételei nincsenek meg, sem a gazdaságosság nem indokolja. Az erdészetek önállóságát a gazdálkodásra való neve-

lés tekintetében hathatósan fejleszteni fogja az erdészeti önelszámolás. Ezzel az elszámolási módszerrel az erdészetek legalább negyedévenként saját maguk értékelhetik ki a saját munkájukat és meg fog szünni az az eddigi kétségtelenül helytelen gyakorlat, hogy az erdészeti dolgozók nem látták közvetlenül a saját maguk munkájának eredményeit, nem látták az egyes termelési ágazatok vagy műveletek hozamát, ill. azok elérése érdekében felmerült költségeket. A tervek gépies teljesítése helyett a gazdálkodó tevékenység fog az elszámolási rendszer helyes alkalmazásával előtérbe kerülni. Helytelenítjük azt a gyakorlatot, ami még mindig sokszor megnyilvánul, mely szerint az igazgató, vagy az ellenőrzésre és irányításra hivatott központi előadók közvetlenül utasításokat, rendelkezéseket adnak a feladatokat ténylegesen végrehajtó erdészkerületvezetőnek, vagy még a fizikai munkavállalónak is. Feltétlenül meg kell valósítani, hogy az erdőgazdaság az erdészeten keresztül hajtsa végre mindazokat a ténykedéseket, amelyeket a tervfeladat megvalósítása érdekében szükségesnek tart. Az erdészetek feje felett való átnyúlás megengedhetetlen, a munkahelyen való azonnali és közvetlen operatív intézkedés esetén is kötelezővé kell tenni, hogy az erdészetvezető maga a közvetlen utasítást kiadó személy a lehető leg-rövidebb időn belül tájékoztassa. Az erdészetvezető személyének kinevezési joga továbbra is az igazgató jogköre kell, hogy maradjon. A főigazgatóság gyakorlatilag ugyanis csak az igazgató véleménye után tudná a kinevezési jogát gyakorolni. Az elég gyakori változások miatt igazgatónak és főigazgatóságnak az erdészetvezetői állás betöltése nagy megterhelést jelentene. Az erdészetek alkalmazotti létszámába tartozó dolgozóinak kinevezése, elbocsátása és velük szemben a fegyelmi jogkör alkalmazása és gyakorlása az erdészetvezető meghallgatásával és hozzájárulásával történjék. Az erdészetek munkás- és kisegítő állománycsoportba tartozó dolgozóival szemben a fegyelmi jogkört az erdészetvezető gyakorolja. Az erdészetvezető fegyelmi határozata ellen az igazgatóhoz fellebbezési jog illesse meg a dolgozókat. Az látszik helyesnek, ha az erdészetvezető fegyelmi határozatát az erdőgazdaság igazgatója utólag felülvizsgálja és hivatalból megváltoztathatja. A fegyelmi határozat ellen beadott fellebbezést pedig az Egyeztető Bizottság bírálja el. Anyaggazdálkodás terén is bővíthető az erdészetek önállósága bizonyos mértékig, s ez főként a nem kötött anyagok beszerzésére vonatkozik. Itt is feltétlenül ragaszkodni kell a tervszerűséghez, mert ellenkező esetben a termeléshez feltétlen szükséges anyagokban és eszközökben hiány állhat elő.

Schneider Jenő, Keszthely Nagy érdeklődéssel olvastam Az Erdő múlt év decemberi számában az erdészetvezetőik véleményét az erdészetek önállóságának fokozásáról. Sok vélemény egyezik az énnyemmel, — különösen az idősebb, tapasztaltabb erdészetvezetőké —, de nem hallgathatom el azt sem, hogy egynémely hozzászólás a kellő tájékozottság hiányában született. Senki sem vádolhat konzervativizmussal, sok évtizedes erdészeti működésem alatt mindig a haladás, a fejlődés híve voltam és a hosszú évtizedes tapasztalat megtanított arra, hogy az erdőgazdálkodás kényes kérdésébe — ha az csupán szervezeti kérdés is — óvatos, megfontolt intézkedésekkel szabad csak belenyúlni. Feltétlenül híve vagyok az erdészetek fokozottabb önállóságának, de ne akarjuk ezt máról holnapra, egy-két tollvonással, rendelettel elérni. Előbb gondoskodjunk, hogy megfelelő képzettségű műszaki és adminisztratív gárda álljon rendelkezésünkre, sőt ennek utánpótlása is biztosítva legyen, akkor foghatunk csak hozzá, minél kevesebb áthelyezéssel és annál több megfontoltsággal az erdészetek nagymérvű önállósításához. Csak egy-két kérdést ragadok ki a sok közül, amire a gyors változást kívánó erdészetvezetők talán nem is gondoltak. Vajon van-e elegendő számú, teljesen önálló, mérlegképes könyvelőnk? Mert ez a munka, amit most az erdészeti könyvelők az erdőgazdaság irányításával, támogatásával végeznek, a legjobb akarat mellett sem nevezhető önálló, mérlegképes könyvelői munkának. Tegyük szívükre a kezüket az erdészeti könyvelők és vallják be őszintén, hogy a most bevezetés alatt álló erdészeti önelszámolás is olyan feladat elé állítja őket, amit — néhány kivételtől eltekintve — bizony csak az erdőgazdasági főkönyvelő irányító keze alatt tudnak elvégezni. Van-e elegendő és kellő jártassággal bíró pénzügyi előadónk, akik az erdészeti pénzügyi önállósága esetén a hitelterveket, Nemzeti Bank-i és Beruházási Bank-i elszámolásokat el tudják készíteni? Külön kérdés még az is, hogyan tartható fenn a naponkénti kapcsolat a Nemzeti Bank fiókjával olyan erdészeti részéről, amely 25, 30, sőt néha 50 km távolságban fekszik a MNB, fióktól?

Több erdészetvezető követeli az erdészeti tervezés önállósítását. Véleményem szerint ez az elérhető maximumig már meg is van. Hiszen a fahasználati, erdőművelési, moztatási, magtermelési, csemetermelési stb. terveket már ma is az erdészeti készíti el. Az pedig egyhamar nem érhető el, hogy a távolsági értékesítési terveket is az erdészeti készítse, mivel itt már népgazdasági érdekek írják elő, hogy mit,

mikor és milyen mértékben kell teljesíteni, illetve értékesíteni. Ebben a kérdésben még az erdőgazdaság sem önálló. Úgy látom, sok erdőszervező kívánja a fegyelmi, alkalmazási, elbocsátási és áthelyezési jogkör decentralizálását. Véleményem szerint ezek a kartársak nyitott kaput döngöttek, mivel a besorolt alkalmazottak felvételénél, elbocsátásánál, a besorolásnál — legalább is erdőgazdaságunknál — az ő véleményük mérvadó, a fegyelmi ügyekben pedig az igazgató által rájuk ruházott jogkörükben, az elbocsátás és az erdőszeten kívüli áthelyezés kivételével, elsőfokú fegyelmi hatóságként járnak el. Annak az erdőszervező kartársamnak pedig, aki az anyagbeszerzést teljesen az erdőszet hatáskörébe kívánja utaltatni, csak azt kívánom, bár része lenne ebből az örömből! Nem is beszélek arról, hogy az általa remélt lényeges költségmegtakarítás helyett tetemes költségtöbblet jelentkezne, mivel eddig csak 34 erdőgazdaság anyagbeszerzője lótt-fut a nehezen beszerezhető ún. hiánycikkek után, míg akkor kb. 250 erdőszet kevesebb tapasztalattal és összeköttetéssel rendelkező megbízottai látnák el azt a feladatot. Csodálkozom annak a kartársamnak a panaszán, aki azt nehezményezi, hogy bár sokat beszélünk az önköltségsökkentésről, ő mint erdőszervező még nem ismeri, hogy az erdőgazdaságon belül hogyan alakulnak az egyes műveletek önköltségei erdőszetenként, mivel az erdőszeti értekezleteken mindig csak erdőgazdasági viszonylatban ismertetik az önköltség alakulását. Nem dicsekvésként mondom, de természetesnek tartom, hogy miként az erdőgazdaságunknál, úgy a többi erdőgazdaságnál is erdőszetenként elemzik az önköltséget az erdőszervezői értekezleteken.

Végezetül azon szerény véleményemet nyilvánítom, hogy nem minden a szervezeti forma, hanem a szervezetben levő egyének szakmai felkészültsége, munkakészsége, hivatásérzete tölti ki tartalommal, értékkel a szervezetet. Fejlettebb formára való áttérés — szerintem — mindig bizonyos megalapozottságot kíván, hozzuk tehát rendbe mostani portánkat és ha a következő lépés előfeltételeit megteremtjük, akkor jöjjön a mindnyájunk által hasznosnak tartott „önállóság” megvalósítása.

Boda József, Szeged. A megjelent 32 hozzászólásból szinte egyöntetűen csendül ki az a kívánság, hogy helyes és szükséges az erdőszeteknek nagyobb önállóságot és jogkort biztosítani. Hangzottak el az erdőszervező elvtársaktól nagyon helyes megállapítások, vélemények, javaslatok, amelyeknek a gyakorlati megvalósítása jöllehet nagymértékben fokozná az erdőszetek önállóságát és felelősségtudatát, de csak ott, ahol ennek a politikai és szakmai előfeltételei biztosítva vannak, mert ha ezek nincsenek meg, az erdőszetek önállósíthatósága illuzórikussá válik. Az erdőszervezők által kért és javasolt hatáskörbővítés tetemes többlet-adminisztrációt róna az erdőszet vezetőire és szakelődőira, s ez a mostani létszámmal nem volna elvégezhető, a szakembereket még jobban az íróasztalhoz kötné. Ha az erdőszetek megkapnák a nagyobb önállóságot és a nagyobb adminisztrációt is, amit most jöllehet az erdőgazdaság központja végez, feltétlenül emelni kellene a műszaki és adminisztratív létszámot, legalább két-két fővel. Itt azonban felvetődik a kérdés, hogy a jelenlegi bérpolitikánk mellett kapnánk-e megfelelő szakképzéssel rendelkező pénzügyi szakembert? Ha mindezt biztosítottuk, akkor megvan a reális előfeltétele annak, hogy az erdőszeteket önálló tervező és pénzgazdálkodást végző szervvé fejlesszük ki. Az erdőszetek önállósításával párhuzamosan csökkenteni kell az erdőgazdaságok számát is a mostaninak legalább a felére. Az így felszabadult szakemberekkel meg lehetne erősíteni az erdőszeteket. Célszerűnek tartanám, ha a főigazgatóság egy *gyakorlati és tudományos szakemberekből álló bizottságot* hozna létre, amelynek feladatául kellene adni, hogy a kialakítandó nagyobb önállósággal és hatáskörrel rendelkező erdőszetek általános ügyvitelét kialakítsák, különös figyelemmel az adminisztráció csökkentésére és egyszerűsítésére. Javasolnám továbbá, hogy a vita lezárása, illetve kiértékelése után a főigazgatóság jelöljön ki egy-két olyan erdőszetet, amely mind politikai, mind szakmai érettségénél fogva a legalkalmasabb a kísérleti alany szerepének betöltésére. Az így kialakított erdőszetet fel kell ruházni mindazokkal a jogokkal és köteleességekkel, amelyek feltétlenül összefüggnek az önállósággal. Itt gondolok elsősorban arra, hogy ezeknek a kísérleti erdőszeteknek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy mind a szakmai alapterveket, mind az anyag és az önköltségi, valamint a pénzügyi terveket maguk készítsék el és negyedévenként egy egyszerű mérlegbeszámolón keresztül adjanak számot arról, hogyan és miként gazdálkodtak. Véleményem és elgondolásom szerint ezen kísérleti erdőszetek eredményei és fogyatékosai, illetve hibái fogják majd a jövőben eldönteni, hogy az erdőszetek önállósága milyen mértékben valósítható meg, vagy hogy melyik szervezeti forma a legalkalmasabb arra, hogy az erdőszetek a rájuk rótt egyre nagyobb politikai és szakmai követelményeknek eleget tudjanak tenni. Az erdőszervező elvtársak azt

kéri, hogy kapjanak jogot arra, hogy szabadon tervezhessenek, egyszerűen, beruházást, felújítást, karbantartást maguk végezhessek, továbbá önálló pénzgazdálkodást kérnek, hogy legyen beleszólási joguk az erdészeti dolgozók besorolásába és felvételébe, elbocsátásába stb. Ez mind nagyon helyes és sok vonatkozásban jogos követelmény, de véleményem szerint ezzel korántsem oldódnának meg a problémák, annál kevésbé, mert a jelenlegi szervezeti formán belül — amit én jónak tartok — meg van a lehetősége annak, hogy köteleességszerűen kialakuljon az erdészeti és az erdőgazdaság között egy olyan egészséges légkör, amely lehetővé teszi, hogy az erdészeti vezetőjének beleszólási és véleményezési joga legyen az erdészeti érintő minden egyes problémával kapcsolatban. És ha feltételezzük, hogy ez megvan, akkor az erdészeti vezetők egy sor olyan felvetett kérdésre kell és kellene, hogy a választ megkapják, amelyek beleférnek a jelenlegi szervezeti forma keretei közé.

Varga Gyula, Győr. Az erdészeti fokozottabb mértékű önállósítása helyes irányzat, mert e nélkül a gazdálkodás fejlesztése megakad. Erdőgazdaságunkban amilyen mértékben fokoztuk az erdészeti önállóságát, olyan mértékben javult a gazdálkodás eredményessége egyes szakmai területen, de a gazdálkodás minden vonalán nem éreztette hatását az önállóság fokozása. Az erdészeti részére már korábban is biztosítottuk az önállóság fokozását olyan mértékben, ahogy ezt a viszonyaink, lehetőségeink megengedték. Ha azonban vizsgáljuk az önállóság fokozásának lehetőségeit, megállapíthatjuk, hogy jelenleg azt az önállóságot sem veszi igénybe minden erdészeti, ami biztosítva van számára (pl. a lebontott beralapkereten belül a bérértéki önállóság, karbantartó brigád megszervezése, fegyelmi jogkör gyakorlása stb.). Az erdészeti fokozottabb önállóságával fokozottabb mértékű felelősség is jár, viszont a felelősség vállalásánál óvatosság mutatkozik még erdészeteinknél. A felelősség vállaláson kívül az a szemlélet is uralkodik, hogy kényelmesebb álláspont egyes népszerűtlen problémák megoldását döntés végett az erdőgazdaságra hagyni (pl. munkafegyelem megszüldés, fegyelmi felelősségrevonás, költségek csökkentése, stb.). Általában az erdészeteinkben kellő mértékben még nem érvényesül a fennálló társadalmi rendszerünk követelményeinek szigorú alkalmazása tevékenységük minden területén. Az említett okok azonban nem zárják ki azt, hogy ne foglalkozzanak az illetékesek az erdészeti önállóságának állandó fokozásával olyan mértékben, ahogy azt viszonyaink megengedik. Az erdészeti teljes önállósítása jelenleg még nem időszerű kérdés, részben a fentebb említett okok miatt, részben azért sem, mert nem tudjuk számukra teljes mértékben biztosítani a szükséges termelési eszközöket, így fejlődésük nem volna egységes és egyenletes. Az erdészeti vezetők hozzájárulásait olvasva is megállapítható, hogy országos viszonylatban igen eltérő az erdészeti önállóság. Ezért elsősorban egy szintre kell ezt hozni. Az erdőgazdaságnak az erdészetihez való viszonyánál azt kell kiemelni, hogy jelenleg az erdőgazdaság kettős szerepet tölt be, részben mint vállalat operatív intézkedési jogkörrel dolgozik területén, részben mint felügyeleti szerv (középszerv) tevékenykedik. E kettős szerepből adódnak néha elvi és taktikai nézeteltérések, surlódások, amelyeket az irányítás és ellenőrzés szervezettebbé, hatékonyabbá tételével meg kell szüntetni. A nézeteltérések okát abban látom, hogy az erdőgazdaságok szervezeti felépítésében nem találtjuk meg azt a legjobb formát, amely az említett kettős szerepet jól be tudja tölteni. Az Országos Erdészeti Főigazgatóság 1956 elején adta ki a szervezeti felépítésünket és ezzel együtt az ügyrendi irányelveket is. Azóta jelentős változások történtek a fejlődésben és egyéb területen is. Tudomásom szerint több erdőgazdaság már korábban is eltért a kiadott szervezeti felépítéstől. Igaz ugyan az önállóság fokozásával minden gazdaságnak meg lett volna a lehetősége az ügyrend helyileg legjobbnak vélt módosítására, véleményem mégis az, hogy a felsőbb szervünk elvi irányítása ezen a téren sem maradhat el. A több erdőgazdaságnál kialakult és bevált szervezeti felépítés alapján és az erdőgazdaságok meghallgatásával a főhatóságunknak össze kell hangolni és egységes elvek alapján a további fejlődés és az erdészeti fokozottabb önállóságának szempontjait figyelembe véve kellene kialakítani, módosítani az erdőgazdaságok szervezeti felépítését és ügyrendjét.

Szelthoffer József, Veszprém. Az erdészeti vezetők hozzájárulásait olvasva megállapítottam, hogy sok helyen olyan intézkedések kiadását kéri, — az önállóság bővítése érdekében —, amelyek már megtörténtek. Ez és hasonló igények arra a következtetésre vezetnek, hogy az erdőgazdaságok igazgatói nem mindenkor hajtják végre az OEF által elrendeltek. Az erdészeti vezetők hozzájárulásai — a sok helyes és elfogadható kérelem mellett — rossz gyakorlatra utalnak, hiúsági kérdéseket vetnek fel, s nem az önállóság alapját képező, valóban szükséges követelményeket és lehetőségeket emelik ki. Vannak hozzászólások, amelyek nagyon helyesen mutatják

be, hogy a jelenlegi önállóság mellett is lehet helyes módszert találni a feladatok megoldására. Azonban a hozzászólók nagy többsége nem látja azt, hogy a szocialista gazdálkodás alapja a tervgazdálkodás. Szerintem az erdészetek nagyobb fokú önállóságának alapvető kérdése, hogy az eddig megkapott, gazdasági évre vonatkozó termelési, műszaki fejlesztési távlati terveken kívül, műszaki szervezési és intézkedési, anyagellátási, munkaügyi és önköltségi terveket is kapjanak. Ezek a tervek előre leszögezik az erdészetek gazdasági tevékenységét, tehát megadják a fő- és részfeladatokat. A gazdasági évi műszaki fejlesztési tervek ismertetnék, hogy a távlati fejlesztési tervükből az év folyamán milyen irányú fejlesztés következik be a területeükön, ebből kifolyólag milyen új energiaforrásokkal, kapacitás növeléssel számolhatnak gazdálkodásuk során. Az anyagellátási tervek biztosítanák az erdészetben belülről és az erdészetek közötti tervszerű, gazdaságos anyag és energia gazdálkodást. A munkaügyi tervek határoznák meg azt a munkaerőszükségletet, amit az adott gazdasági éven belül az okserű gazdálkodás megkíván. Ez a terv lenne az alapja az állandó munkásgárda kialakításának, a szerződötetések, a természetbeni járandóság szabályozásának és biztosításának. Az önköltségi tervek meghatároznák a gazdasági tevékenység végrehajtására szükséges költségnemet értékben, amelyek az erdészetek műszaki alapterveivel egyidejűleg készített önköltségi tervjavaslatokból adódnak, természetesen figyelembe véve a helyi adottságokat, normatényezőket, munkaerő ellátottságot stb. Az erdészetek birtokában levő önköltségi tervek és az 1957 őszén bevezetett „Erdészeti önelszámolás“ rendszeres figyelemmel kísérése megadja a lehetőséget arra, hogy az erdészetek nagyobb önállósághoz jussanak, míg a teljes önállóság megadását nem javaslom. Pénzügyi téren az erdészeteket — tervük figyelembevételével — pénzellátmánnyal lehetne ellátni, amit a helyi bank, illetve postafióknál kezelnének. Számviteli téren az analitikai könyvelést az erdészetek végeznék s havonta feladást készítenék az AEG részére. Így a tervezésnek, a pénzügynek és számvitelnek azon részét, amely az erdészeteket közvetlenül érdekli, illetve szolgálja, maguk végeznék, hibáit, kihatásait látnák, ezen keresztül a munkák során mutatkozó hibák kiküszöböléséről azonnal tudnának intézkedni. Az adatszolgáltatás terén csak olyan adatok közlését látom szükségesnek, melyek az irányításhoz és a statisztikához szükségesek. Javaslom, hogy az AEG igazgatója a fegyelmi jogkörből is ruházzon át az erdészetvezetőkre olyan hatáskört, ami a munkáját hanyagul végző dolgozók kordában tartásához szükséges. Pl. az erdészetek által felvett fizikai munkásokra vonatkozóan teljes jogkört — tehát elbocsátást is — azzal a kiegészítéssel, hogy a kiadott fegyelmi határozatot az AEG igazgatójának beküldik jóváhagyásra, melyet az felülvizsgál és az esetleges törvénysértő eseteket kiszűri. A műszaki és adminisztratív dolgozóknál pedig a szóbeli feddésre és írásbeli megrovásra terjeszthető ki az erdészetvezető fegyelmi jogköre. Erre a lehetőséget a M. T. 173. §-a megadja. Fentiekben kívántam felsorolni azokat a lehetőségeket, melyeket az erdészetek önállóságának bővítése során jónak látok elrendelni, azonban a legfontosabb követelményt abban látom a kérdés boncolásánál, hogy az erdészetek élén olyan vezető és előadók — vagy előadók — álljanak, akik a kellő szakmai tudás mellett kellő politikai tudással is rendelkeznek és minden tettükből, minden szavukból kiérezhető legyen a szocialista hazánkhoz való hűségük, minden megnyilvánulásuk mutassa, hogy elismerik a gazdasági munkában is a párt vezető erejét és ezt maguk is elősegítik, illetve erősítik. Kell rendelkezni olyan nevelőhatással, helyes bírálókészséggel, hogy el lehessen fogadni minden szavát, figyelembe lehessen venni minden javaslatát, akár a munkatársai megválasztásában, akár tervezéseknél, vagy egyéb vonatkozású kérdéseknél egyaránt. Az erdészetek ilyen fejlesztése az AEG-nél feleslegessé tenne bizonyos létszámot (pl. könyvelők, egyes előadók). Ezekkel az erdészetek lennének megerősítve, így bizonyos mértékben a szakemberek közelebb kerülnének a termeléshez, aminek az eredménye a minőségi munkában jelentkezne.

Jankó János, Szekesfehérvár. Én azoknak a véleményén vagyok, akik a jelenlegi szervezési formával teljesen egyetértenek. Azon a véleményen vagyok, hogy az erdészeteknek meg lehet a teljes önállósága, lehetőségük van arra is, hogy azt fejlesszék. Ha valamelyik erdészet az önállóságát nem tudta ez ideig kifejteni, az nem a szervezeti felépítésen múlott, hanem azon, hogy nem tudott élni a nyújtott önállósággal. Az erdészetek életrehívásával felső szerveink azt akarták elérni, hogy közelebb kerüljenek erdészeink az erdőhöz, a munkaterületükhöz, lehetőség nyíljon az azonnali operatív intézkedésekre. Ne legyenek az íróasztalhoz kötve, hanem a faanyag megtermelésével, a fakitermeléssel és ezzel kapcsolatos organizációs teendők elvégzésével foglalkozzanak. Ma már eljött jutottunk, hogy az anyag-, energia mennyiségi és költségterveket csak az erdészetek részlettervei alapján állítjuk össze. Mindenben meg-

hallgatjuk és az erdészetet érintő problémákat velük előre megbeszéljük. Szakmai fejlődésük biztosított, ott áll segítségükre az erdőgazdaság szakmai és adminisztrációs gárdája. De vallják be az erdészetek, hogy szakmai felkészültségük rendeletek betartásában és különösen a nyilvántartások, ügyek vezetésében való jártasságuk még sok kívánivalót hagy maga után. Több erdészetvezető felhossa panaszként, hogy pénzügyi szempontból sok korlátozással találja magát szemben. Teljesen túlzott és irreális az az elképzelés, hogy az erdészetek önálló anyag- és értékkönyveléssel, önálló pénzgazdálkodással, egyszerűen rendelkező szervek legyenek. E fajta elképzelés esetében az erdőgazdaság mint ilyen, teljesen elvesztette a létjogosultságát, mert minden anyag- és pénzgazdálkodási művelet esetében befejezett tények elé kerül, amit csak tudomásul vehet és a jövőre vonatkozóan észrevételezhet. A gazdaság teljes pénzügyi káoszba merülne. A cikkírók javaslatai szerint az erdészeteknek mérleget is kellene készíteni, nem beszélve arról, hogy ahhoz jól képzett adminisztrációs részlegre lenne szükség. Teljesen egyetértek azokkal, akik megmondják, hogy ez csak duzzasztaná az erdészetek munkáját. Az erdőgazdaságok és erdészetek jelenlegi szervezete mind műszaki, mind adminisztrációs vonatkozásban egészséges. A cikkemben kért adminisztrációs munka növelése károsan hatna az erdőgazdálkodás eredményességére, mert a pénzügy és anyaggazdálkodás terén szerzett önállóság a szakszemélyzet munkájának elvonását vonná maga után, legelsősorban a szakmai irányítástól, és óriási tehertétellel válna. Végezetül még annyit kívánok azoknak az erdészetvezetőknek válaszolni, akik a szakfelügyelők szerepéről beszélnek, hogy a szakfelügyelők megszüntetésére törekvés teljesen elhibázott dolog, s akik azt hangoztatják, hogy nincs szükség rájuk, nem a szakvizitát nézik, csak a hatáskört, vagy esetleg rossz példák alapján ítélkeznek. A szakfelügyelőknek módjukban van munkájukkal a gazdaság egész területén idejében megjelenni, ellenőrzést gyakorolni és a szükséges irányítást megadni. Ugyanakkor nagyban elősegítik a gazdaság termelékenységére irányuló törekvését.

Németh László, Nagykanizsa. Az erdészetek önállóságának kérdéséhez hozzázólni az erdőgazdaság vezetőjének kissé nehéz feladat, mert az érdekeltek esetleg pozícióföltétést tételezhetnek fel. Véleményünk szerint a jelenlegi szervezeti forma megfelelő és jó. Úgy gondoljuk, hogy az erdészetek önállóságának kérdése végeredményben szakember kérdés. Legalább képesített könyvelőnek kell lenni ahhoz, hogy az erdészet termelési eredményeit mérlegszerűen tudja rögzíteni. Erdészeink jelenlegi önállóságára jellemző, hogy favágatási, erdőművelési stb. terveket önállóan készítik. Karbantartásokat, felújításokat csak az erdészet javaslata alapján végezzük és a bérezés tekintetében is — némely vonatkozásban — szabadkezet kaptak. Tervgazdálkodás kötött tervszámok nélkül elképzelhetetlen és ezt az erdészetek önállósága sem küszöbölheti ki.

Lovász Gyula, Balassagyarmat. Az általános irányelvvel, hogy az erdőgazdálkodáson belül az erdészetek munkájukban fokozottabb önállóságot kapjanak, egyetértek. Ezt véleményem szerint elsősorban az indokolja, hogy az erdőgazdasági munkák gyakorlati kivitelezői az erdészetek és a túlzott központi irányítás nem egy esetben akadályozza a munkák időbeni és szakszerű elvégzését, az operatív intézkedést. E cél megvalósításának véleményem szerint azonban elsősorban személyi feltételei vannak. Először is szükség van olyan erdészetvezetői gárda kinevelésére, akik képesek a fokozottabb önállóság adta követelményeknek megfelelni. Olyan emberekre van szükség, akik szakmai és politikai téren egyaránt elég képzetek ahhoz, hogy a hozzájuk beosztott munkatársak segítségével olyan gazdálkodást folytassanak, amely képes az erdészeteken túlmenően erdőgazdasági és népgazdasági szinten gondolkodni. Az erdészetek önállósága továbbá megköveteli a nagyobb szakmai felkészültséget, beleértve az adminisztrációt is. Mindezek megvalósítása hosszabb időt vesz igénybe és csak fokozatosan valósítható meg. Az erdészetek önállósága megköveteli, hogy az erdészetek az erdőgazdaság elvi irányításával maguk készítsék el éves terveiket, beleértve a pénzügyi tervet is, ami elősegíti, azután az erdőgazdasági tervek részletes felbontását erdészetenként is. Ez szükséges azért, hogy világosan lássák ne csak mennyiségi tervfeladataikat, hanem pénzügyi kihatásait is, s azt magukéva téve teljesen gazdaságilag legyenek a rájuk bízott területüknek. A javaslatokban sok szó esik arról, hogy az önállóság megvalósítása megköveteli az erdészetek belső létszámának növelését. Ezzel nem minden esetben értek egyet. Ha a volt erdőgondnokságokat vesszük figyelembe, amelyek lényegében ehhez hasonló feladatokat láttak el, nem egy esetben kisebb létszámmal, mint amilyenrel jelenleg az erdészetek rendelkeznek, akkor azt mondhatjuk, hogy inkább ott van a hiba, hogy ezek a dolgozók szakmailag nem felelnek meg a követelményeknek. Nem egy esetben hiányzik a kellő munkalen-

dület és munkaszeretet. Ez természetesen nem zárja ki, hogy egyes erdészetekben valóban szükség lesz létszám emelésre. A javaslatok között vannak olyanok, amelyek véleményem szerint már most is az erdészetek feladatát kell hogy képezzék és ha ez nem így van, az azt mutatja egyrészt, hogy az erdőgazdaságoknál mások és mások a módszerek, másrészt, hogy a jelenben az erdőgazdaságok központjai nem annyira irányító szerepet töltenek be, mint ahogy feladatuk volna, hanem végrehajtó szervek. Ezért helyesek azok a javaslatok, amelyek szerint az erdészetek önállóságának bevezetése esetén meg kell változtatni az erdőgazdaságok munkamódszereit, hogy azok valóban elvi irányító és a végrehajtást ellenőrző szervek legyenek. Egyetértek azokkal a javaslatokkal, amelyek nagyobb önállóságot követelnek az erdészettervezetők számára a munkatársak kiválogatásában, előléptetésében, jutalmazásában és felelősségre vonásában is. Nem értenék azonban egyet azzal, hogy a fegyelmi jogkört a besorolt dolgozók felett az erdészettervezető gyakorolja. Ez akadályozná a kollektív együttműködés kialakítását. Végezetül egyetértek azokkal a javaslatokkal, hogy a centralizált gépesítés helyett a gépállományt az egyes erdészetekhez helyezzük ki, teljesen rendelkezésükre bocsátva azokat. Így sem valósítható meg azonban az, hogy minden erdészettervezetést gépesítsünk, hanem csak egyenlő mértékben, ahol a munkálatok zöme foyízik. Ezért a gépek egy bizonyos részét továbbra is meg kellene tartani az erdőgazdaság irányítása alatt, hogy a többi erdészettervezetők is ki tudják segíteni.

Aposzti Miklós, Tatabánya. Véleményem szerint a közreadott vita az erdészettervezetők fokozottabb önállóságát a jelenlegi szervezeti felépítésben kívánja megoldani. Szükségesnek, megvalósíthatónak tartom, hogy az erdészettervezetők az esetleges személyi változások alkalmával véleményét nyilvánítsa munkatársainak megválasztásában. Nem értek egyet a hozzászólók olyan megállapításaival, mely szerint az erdészettervezetők a jelen pillanatban csak utasításokat hajtanak végre. Az üzemtervekben meghatározott feladatokra vonatkozóan az erdészettervezetők kell hogy elkészítsék a részletterveket mind mennyiségi, mind önköltségi vonatkozásban. A munkák időrendi besorolását és általában, az erdészettervezetők terveit minden vonatkozásban az erdőgazdaság szakembereinek meghallgatásával, azokkal egyetértésben az erdészettervezetők készítik el. Az elkészített tervek végrehajtásának ellenőrzését, önköltségi vonatkozásban is, a legújabbban bevezetett önelszámolási — költségelszámolási rendszer lehetővé teszi és ennek alapján minden hónapban az erdőgazdaságnál beszámol. A fokozottabb anyagi érdekesség szempontjából kívánatosnak tartom olyan költségelszámolási (mérlegszerű) rendszer bevezetését, mely szerint minden erdészettervezetők jövedelmezőség szempontjából is értékelhető és megállapítható, milyen mértékben befolyásolta az erdőgazdaság eredményének alakulását. Ez az esetleges nyereségrészesedés kifizetésénél is figyelembe veendő. A gépállomások gépeit az erdészettervezetők rendelkezésére (állományába) kell adni, s a gépállomások csak a felújításokat, karbantartásokat végezzék; ellenőrizze a gépek szakszerű felhasználását, végezze a gépkezelők szakmai továbbképzését. Kiadások terén az erdészettervezetők a népgazdaság érdekeit védő korlátozások betartásával, teljes önállósággal rendelkeznek. Az anyagellátás központi irányítását szükségesnek tartom. Nem lehet minden erdészettervezetők tartalékokat felhalmozni. Az erdészettervezetők ellátását, a kiszállítást, kell rendszeresen lebonyolítani, meggyorsítani. Véleményem szerint az erdészettervezetők felelősségérzetét kell fokozni. Ennek természetes következménye lesz az önállóság fokozódása a gazdálkodásban.

Bedő Tibor, Miskolc. A termelékenység emelése és az önköltség csökkentése érdekében helyes az a törekvés, hogy az erdészettervezetők önállóságát fokozzuk. Az erdészettervezetők munkája két fő mozzanatra oszlik: tervezésre és a tervfeladatok végrehajtására. A teljes önállóság csak akkor biztosítható, ha az erdészettervezetők a két alapvető munkafázisban pénzügyi és műszaki vonalon is önállóan végzi el a ráháruló munkát az alaprendeletek betartásával. Alaprendeletek alatt érteni kell az üzemtervi előírásokat, a bér- és normaügyi rendelkezéseket és a népgazdaság szükségletét kielégítő értékesítési keretszámokat. Az eddigiek során alapterveket készített az erdészettervezetők, de az önköltségi tervek nem alulról épültek fel, hanem felülről az erdőgazdaságok bontották le. Az önállóság teljes megvalósulása az erdészettervezetőkben akkor következik be, ha az üzemterv szerint az önálló tervezést, a költségek és teljes termelési érték kimunkálását minden erdészettervezetők maga végzi el. Ezzel jelentősen lehetne növelni az erdészettervezetők és az erdészettervezetők területén dolgozó szakemberek felelősségét és lehetővé válna a nyereségrészesedés rendszerének erdészettervezetők szintre való kidolgozása, — valamint a távlati tervek erdészettervezetők felépítése. Mindezek megvalósításának igen fontos következménye, hogy az erdészettervezetők olyan szakképzettséggel rendelkezzenek, ami lehetővé teszi az erdészettervezetők önállóságára vonatkozó javaslatok és tervek fennakadás nélküli keresztülvitelét.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége elfogadta az egyesület pécsi csoportjának a parádfürdői vándorgyűlésen előterjesztett javaslatát az 1958. évi vándorgyűlés megrendezésére vonatkozóan. Ennek értelmében az elnökség megbízta a pécsi csoportot, hogy ez év augusztus 10—12-én rendezze meg a vándorgyűlést. A pécsi csoport már megkezdte az előzetes szervezést és gazdag programmal kívánja az erdészeti egyesület idei pécsi vándorgyűlését emlékeztetnéssé tenni. A vándorgyűlés központjában az egyesületi kérdések megvitatásán kívül elsősorban szakmai kérdések állnak majd. Erdőnevelési és erdőművelési előadások, tapasztalatcserék lebonyolításával kívánják biztosítani a vándorgyűlésnek szakmai sikerét. Megfelelő szórakozási lehetőségről is gondoskodnak a résztvevők családtagjai részére és azon vannak, hogy a vándorgyűlés egyben társadalmi eseménye is legyen mind az ország erdészetének, mind pedig a vendéglátó városnak.

Az egyesület gépesítési szakcsoportja az Országos Erdészeti Főigazgatósággal és a Pilisi Állami Erdőgazdasággal együttműködve a műszaki fejlesztés ügyének előbbrevitele érdekében február végén a pilismaróti erdészet területén mintegy 250 szakember jelenlétében gépesítési és feltárási bemutatót rendezett. Ennek keretében elsősorban a hegyvidéki erdőgazdálkodás fakitermelési folyamatát ismertették, továbbá a korszerű vágásjelölést és a vágástéri feltárást. A kitermelés során érvényesítették az irányított döntést, bemutatták a legkorszerűbb motorfűrészeket és kézi szerszámokat is. A balesetelhárítási oktatás keretében bemutatták a fennakadt fák levételénél alkalmazható kézi csőrölt, a közelítésnél pedig a kétdobos vonszolót, a rakodó csőrölt, a rövidpályás kötélدارut és az UNIMOG többcélú erdei traktort is. A szakemberek megtekintették egy új, hat km hosszú gyűjtőút építését, ahol egy tolólemezes szovjet gép és egy kisebb földmunkák végzésére alkalmas hidraulikusan mozgatható tolólemezes gép végzett földmunkát.

Az egyesület pécsi csoportja klubest keretében tárgyalta és vitatta meg az 1958. évi munkatervét, ugyanekkor ismertették a Soproni Erdőgazdaság brnói tanulmányútjáról, a Börzsönyi Erdőgazdaságnak romániai tapasztalatcseréjéről, továbbá *Abonyi István* tagtársnak a szovjetunióbeli útjáról készített beszámolókat.

Az egyesület fásítási szakcsoportja a Fásítások Hónapja alkalmával megbeszélést tartott a Magyar Agrártudományi Egyesülettel és körlevélben kérték fel a társegyesület helyi csoportjait, hogy tár-

sadalmi úton segítsék a faültetést, fásítási anketók és ünnepségek sikerét.

Az egyesület helyi csoportjai a következő szakmai továbbképző előadásokat tartották:

Győrött *Balsay László*: Mesterséges víz szerepe az erdő életében és *Kató Pál*: Az erdőgazdasági segédüzemágak szerepe;

Tamásiban *Igmándy Zoltán*: Cserálóományok növénykórtani vizsgálatai a gyakorlat szemszögéből;

Vácott *Fekete Gyula*: A fásítások távlati és részletes tervezése;

Pécsett *Fekete Sándor*: Erdőgazdasági üzemtervek készítése;

Miskolcon *Bakkay László*: Korszerű gyérítés és annak kihatásai az állományra.

Az egyesület ez évi második szakmai továbbképző előadását a Technika Házában tartotta márciusban; *Kollár Gyula és Poroszlai József* számolt be a vietnámi erdészeti tapasztalatokról.

Idén az erdőfeltárási beruházások keretében nagyobb méretű gyűjtőút építkezése indul meg. Az egyesület erdőfeltárási szakcsoportja a beruházási terv megvalósításának biztosítása érdekében összeállította, és január végén, majd február elején két ízben megvitatta az erdei gyűjtőutak tervezésének és építésének irányelveit. Az összeállított és kiegészített irányelveket az Országos Erdészeti Főigazgatóság a gyakorlati szakemberek részére kiadja, hogy a gyakorlati munkában kipróbálják. Ha már kellő tapasztalattal rendelkezünk mind a tervezés mind pedig az építés technológiájában, a szakcsoport javasolni fogja az

irányelveknek utasítás formájában való kiadását.

*

Az egyesület fásítási szakcsoportjának felkérésére Gáczy Gábor tud. osztályvezető és Kernács Sándor tud. munkatárs a Földművelésügyi Minisztérium táj kutatási tudományos csoportja részéről előadáson ismertette a hazai táj kutatás jelenlegi helyzetét, terveit és a munka erdészeti vonatkozásait. Az előadók elmondották, hogy a táj kutatás világszerte most fejlődik ki. Lényeges eltérés adódik azonban a táj kutatási munka eszmei és szerkezeti felépítésében az egyes országok társadalmi-gazdasági viszonyaiból és a mezőgazdasági termelés szerkezeti felépítéséből. Míg a Szovjetunió táj kutatási munkái a lakosság állandóan növekvő szükségleteinek kielégítését tartja szem előtt, addig az Amerikai Egyesült Államokban elsősorban a jövedelmezőség, a profitszerzés kérdéséből indulnak ki. A népi demokratikus országok táj kutatási munkáiban a már előre meghatározott terfeladatok lehető kedvező területi elhelyezése kerül előtérbe. Hazánk szűk éghajlati határok közötti fekvése ellenére rendkívül változatos

időjárási viszonyokkal, mozaikszerű talajadottságokkal és magas népsűrűséggel kell számolni. Ezért a termelés területi elhelyezése jelentősen nehezebb feladat, mint az előbb említett országokban. A táj kutatási munka a termelési összefüggések módszeres vizsgálatával kívánja feltárni mezőgazdasági termelésünk helyi és országos lehetőségeit. Eből kiindulva igyekszik megteremteni a termelés országos és területi elhelyezésének eddig hiányzó egységes alapját, amire gyakorlatában mind a felső vezetés, mind az üzem, mind pedig a mezőgazdasági tanácsadás támaszkodhat. A táj kutatás csak akkor lesz teljes, ha kiterjed az erdőkre és a fásításokra is. A meglévő fás kultúrák feltárásán kívül meg kell állapítani a táj kutatás során az erdők és fásítások területi fejlesztésének lehetőségeit, figyelembe véve, hogy a fa-termesztésen kívül ezek a talajvédelmet és ezen keresztül a mezőgazdasági többtermelést szolgálják.

A nagy érdeklődéssel kísért előadás vita követte; a vita során a mezőgazdasági és erdészeti szakemberek megtárgyalták a táj kutatás erdészeti vonatkozású feladatait.

AZ ERDŐ — Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa.

Felelős szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.
Szerkesztőbizottság: BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok doktora, dr. BALASSA GYULA, dr. HARACSI LAJOS, KÁLDY JÓZSEF, KOCSÁRDY KÁROLY, KUTASY VIKTOR, MADAS ANDRÁS, PÁRIS JÁNOS, SALI EMIL, SZÓNYI LÁSZLÓ.
A szerkesztő helyettese: JÉROME RENÉ. Technikai szerkesztő: ÁKOS LÁSZLÓ.

Felelős kiadó: A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója.
Szerkesztőség: Budapest, V., Kossuth Lajos tér 11. Országos Erdészeti Főigazgatóság.

Előfizetéseket felvesz a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó V.

Bp. V., Báthori u. 10. Csekk számlaszám: 69.915.181—44.

Megjelent 4000 példányban. Előfizetési ára egy évre: 60 Ft, negyedévre 15 Ft.

Megjelenik minden hónapban.

48506-689/2 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász utca 16. (Felelős: Povárny Jenő)

